

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

16. Η μεγάλη επεξήγηση (16. Mahāniddesaṭṭhi)

10. Επεξήγηση της ομιλίας για το πριν τη διάλυση
(10. Purābhedaṣuttaniddeso)

[Mnd 10, PTS 210 -254]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

16. Η μεγάλη επεξήγηση

10. Πραγμάτευση της ομιλίας για το πριν τη διάλυση

Τώρα θα εκθέσει την ανάλυση της ομιλίας για πριν τη διάλυση -

- 83.** Με ποια όραση, με ποια ηθική, ονομάζεται γαλήνιος;
Αυτό εξήγησέ μου, Γκόταμα, ρωτημένος για τον ύψιστο άνθρωπο.

«Με ποια όραση, με ποια ηθική, ονομάζεται γαλήνιος;» «Με ποια όραση» σημαίνει με ποιου είδους όραση είναι προικισμένος, με ποια μορφή, με ποιον τρόπο, με ποια εμφάνιση - με ποια όραση. «Με ποια ηθική» σημαίνει με ποιου είδους ηθική είναι προικισμένος, με ποια μορφή, με ποιον τρόπο, με ποια εμφάνιση - με ποια όραση, με ποια ηθική. «Ονομάζεται γαλήνιος» σημαίνει γαλήνιος, ήρεμος, κατευνασμένος, κατασβεσμένος, καταπραϋνμένος· λέγεται, αναφέρεται, διηγείται, εκφράζεται, εξηγείται, ονομάζεται. «Με ποια όραση» ρωτά για την ανώτερη σοφία, «με ποια ηθική» ρωτά για την ανώτερη ηθική διαγωγή, «γαλήνιος» ρωτά για την ανώτερη συνείδηση - με ποια όραση, με ποια ηθική, ονομάζεται γαλήνιος.

«Αυτό εξήγησέ μου, Γκόταμα». «Αυτό» σημαίνει αυτό που ρωτώ, αυτό που ζητώ, αυτό που παρακαλώ, αυτό που γαληνεύω. «Γκόταμα»: εκείνος ο δημιουργημένος απευθύνεται στον Βούδα, τον Ευλογημένο, με το σόι του. «Εξήγησε» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - αυτό εξήγησέ μου, Γκόταμα.

«Ρωτημένος για τον ύψιστο άνθρωπο». «Ρωτημένος» σημαίνει ερωτηθείς, ρωτημένος, παρακληθείς, προσκληθείς, κατευνασμένος. «Τον ύψιστο άνθρωπο» σημαίνει τον κορυφαίο, τον ανώτερο, τον εξαίρετο, τον προεξέχοντα, τον ύψιστο, τον έξοχο άνθρωπο - ρωτημένος για τον ύψιστο άνθρωπο.

Γι' αυτό εκείνος ο δημιουργημένος είπε -

«Με ποια όραση, με ποια ηθική, ονομάζεται γαλήνιος;
Αυτό εξήγησέ μου, Γκόταμα, ρωτημένος για τον ύψιστο άνθρωπο».

- 84.** Απαλλαγμένος από επιθυμία πριν την κατάρρευση, (είπε ο Ευλογημένος)
μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο·
στο μέσο δεν πρέπει να θεωρηθεί,
γι' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα προτιμώμενο.

Απαλλαγμένος από επιθυμία πριν την κατάρρευση: Πριν την κατάρρευση του σώματος, πριν την κατάρρευση της ατομικής ύπαρξης, πριν την απόθεση του σώματος, πριν το σταμάτημα της ζωτικής ικανότητας, απαλλαγμένος από επιθυμία, με εξαφανισμένη επιθυμία, με απορριφθείσα επιθυμία, με εμεσμένη επιθυμία, με απελευθερωμένη επιθυμία, με εγκαταλειμμένη επιθυμία, με αποκηρυγμένη επιθυμία,

χωρίς πάθος, με εξαφανισμένο πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εμεσμένο πάθος, με απελευθερωμένο πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, χωρίς πόθο, κατασβεσμένους, ψυχρούς, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση.

«Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού. Επιπλέον, αυτός που έχει συντρίψει τη λαγνεία είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει το μίσος είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει την αυταπάτη είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει την αλαζονεία είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει τη λανθασμένη άποψη είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει την επιθυμία είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει τη νοητική μόλυνση είναι ο Ευλογημένος, αυτός που διένειμε, διαίρεσε, κατανέμησε το κόσμημα της Διδασκαλίας είναι ο Ευλογημένος, αυτός που θέτει τέλος στις υπάρξεις είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που συχνάζει σε δάση και βαθιά δάση, σε απομακρυσμένα καταλύματα, ήσυχα, χωρίς θόρυβο, χωρίς ανθρώπινη κίνηση, κατάλληλα για απόκρυφες πράξεις ανθρώπων, κατάλληλα για απομόνωση είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος της γεύσης του οφέλους, της γεύσης της Διδασκαλίας, της γεύσης της απελευθέρωσης, της ανώτερης ηθικής, της ανώτερης συνείδησης, της ανώτερης σοφίας είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων διαλογιστικών εκστάσεων, των τεσσάρων απεριόριστων καταστάσεων, των τεσσάρων άυλων επιτεύξεων είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των οκτώ απολυτρώσεων, των οκτώ βάσεων της υπέρβασης, των εννέα σταδιακών επιτεύξεων διαμονής είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα αναπτύξεων της σοφίας, των δέκα επιτεύξεων κασίνα, της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, της επίτευξης της ρυπαρότητας είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της ευγενούς οκταμελούς οδού είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα δυνάμεων του Tathāgata, των τεσσάρων βάσεων για αυτοπεποίθηση, των τεσσάρων αναλυτικών γνώσεων, των έξι άμεσων γνώσεων, των έξι ιδιοτήτων του Βούδα είναι ο Ευλογημένος.

«Ευλογημένος»: αυτό το όνομα δεν δόθηκε από τη μητέρα, δεν δόθηκε από τον πατέρα, δεν δόθηκε από τον αδελφό, δεν δόθηκε από την αδελφή, δεν δόθηκε από φίλους και συμβούλους, δεν δόθηκε από συγγενείς και ομαίμους, δεν δόθηκε από ασκητές και βραχμάνους, δεν δόθηκε από θεότητες· αυτός ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε στο τέλος της απολύτρωσης των Βουδών, των Ευλογημένων, στη ρίζα του δέντρου της φώτισης μαζί με την απόκτηση της παντογνωστικής γνώσης, δηλαδή «Ευλογημένος» - απαλλαγμένος από επιθυμία πριν την κατάρρευση: είπε ο Ευλογημένος.

Μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο: το προηγούμενο άκρο ονομάζεται η παρελθούσα περίοδος. Σχετικά με την παρελθούσα περίοδο η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η λανθασμένη άποψη έχει αποκηρυχθεί, επειδή η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, επειδή η λανθασμένη άποψη έχει αποκηρυχθεί. Έτσι επίσης μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο. Ή «ήμουν έτσι ως προς την ύλη στο

παρελθόν» - εκεί δεν συνδέει την απόλαυση, «ήμουν έτσι ως προς το αίσθημα... ήμουν έτσι ως προς την αντίληψη... ήμουν έτσι ως προς τις δραστηριότητες... ήμουν έτσι ως προς τη συνείδηση στο παρελθόν» - εκεί δεν συνδέει την απόλαυση. Έτσι επίσης μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο. Ή «έτσι ήταν το μάτι μου στο παρελθόν - έτσι ήταν οι υλικές μορφές» - εκεί η συνείδηση δεν είναι δεσμευμένη από θέληση και πάθος, επειδή η συνείδηση δεν είναι δεσμευμένη από θέληση και πάθος, δεν απολαμβάνει αυτό· μη απολαμβάνοντας αυτό. Έτσι επίσης μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο. «Έτσι ήταν το αυτί μου στο παρελθόν - έτσι ήταν οι ήχοι», «έτσι ήταν η μύτη μου στο παρελθόν - έτσι ήταν οι οσμές», «έτσι ήταν η γλώσσα μου στο παρελθόν - έτσι ήταν οι γεύσεις», «έτσι ήταν το σώμα μου στο παρελθόν - έτσι ήταν τα απτά αντικείμενα», «έτσι ήταν ο νους μου στο παρελθόν - έτσι ήταν τα νοητικά φαινόμενα» - εκεί η συνείδηση δεν είναι δεσμευμένη από θέληση και πάθος, επειδή η συνείδηση δεν είναι δεσμευμένη από θέληση και πάθος, δεν απολαμβάνει αυτό· μη απολαμβάνοντας αυτό. Έτσι επίσης μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο. Ή εκείνα τα γέλια, τις συζητήσεις και τα παιχνίδια που είχε στο παρελθόν με γυναίκα, αυτά δεν τα απολαμβάνει, αυτά δεν τα επιθυμεί και δεν βρίσκει ικανοποίηση σε αυτά. Έτσι επίσης μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο.

«Στο μέσο δεν πρέπει να θεωρηθεί». «Μέσο» ονομάζεται η παρούσα περίοδος. Αναφορικά με την παρούσα περίοδο η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η λανθασμένη άποψη έχει αποκηρυχθεί. Επειδή η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, επειδή η λανθασμένη άποψη έχει αποκηρυχθεί, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως βαμμένος, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως διεφθαρμένος, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως παραπλανημένος, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως δεσμευμένος, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως προσκολλημένος, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως περισπασμένος, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως αναποφάσιςτος, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως σταθεροποιημένος· αυτές οι νοητικές διαμορφώσεις έχουν εγκαταλειφθεί· επειδή οι νοητικές διαμορφώσεις έχουν εγκαταλειφθεί, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως προς τον προορισμό, ως καταδικασμένος στην Κόλαση ή ως γεννημένος στο ζωικό βασίλειο ή ως ανήκων στη σφαίρα των πεινασμένων φαντασμάτων ή ως άνθρωπος ή ως θεός ή ως υλικός ή ως άυλος ή ως αντιλαμβανόμενος ή ως μη-αντιλαμβανόμενος ή ως μήτε-αντιλαμβανόμενος-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενος. Αυτή η αιτία δεν υπάρχει, η συνθήκη δεν υπάρχει, ο λόγος δεν υπάρχει, με τον οποίο θα πήγαινε σε όρο - στο μέσο δεν πρέπει να θεωρηθεί.

«Γι' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα προτιμώμενο». «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Τοποθετήσεις μπροστά»: υπάρχουν δύο τοποθετήσεις μπροστά - η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας και η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης... κ.λπ... αυτή είναι η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας... κ.λπ... αυτή είναι η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης. Σε αυτόν η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης έχει αποκηρυχθεί. Επειδή η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, επειδή η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης έχει αποκηρυχθεί, δεν περιφέρεται έχοντας βάλει μπροστά την επιθυμία ή τη λανθασμένη άποψη, δεν έχει τη σημαία της επιθυμίας, δεν έχει το έμβλημα της επιθυμίας, δεν έχει την κυριαρχία της επιθυμίας, δεν έχει τη σημαία της λανθασμένης άποψης, δεν έχει το έμβλημα της λανθασμένης άποψης, δεν έχει την κυριαρχία της λανθασμένης άποψης, δεν περιφέρεται περιστοιχισμένος από την επιθυμία ή τη λανθασμένη άποψη. Έτσι επίσης γι' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα προτιμώμενο. Ή «είθε να είμαι έτσι ως προς την ύλη στο μέλλον» - εκεί δεν συνδέει

την απόλαυση, «είθε να είμαι έτσι ως προς το αίσθημα... είθε να είμαι έτσι ως προς την αντίληψη... είθε να είμαι έτσι ως προς τις δραστηριότητες... είθε να είμαι έτσι ως προς τη συνείδηση στο μέλλον» - εκεί δεν συνδέει την απόλαυση. Έτσι επίσης γι' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα προτιμώμενο. Ή «είθε να είναι έτσι το μάτι μου στο μέλλον - είθε να είναι έτσι οι υλικές μορφές» - δεν κατευθύνει τη συνείδηση προς την απόκτηση του μη αποκτημένου, λόγω της μη κατεύθυνσης του νου δεν απολαμβάνει αυτό· μη απολαμβάνοντας αυτό. Έτσι επίσης γι' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα προτιμώμενο. «Είθε να είναι έτσι το αυτί μου στο μέλλον -είθε να είναι έτσι οι ήχοι», «είθε να είναι έτσι η μύτη μου στο μέλλον - είθε να είναι έτσι οι οσμές», «είθε να είναι έτσι η γλώσσα μου στο μέλλον - είθε να είναι έτσι οι γεύσεις», «είθε να είναι έτσι το σώμα μου στο μέλλον - είθε να είναι έτσι τα απτά αντικείμενα», «είθε να είναι έτσι ο νους μου στο μέλλον - είθε να είναι έτσι τα νοητικά φαινόμενα» - δεν κατευθύνει τη συνείδηση προς την απόκτηση του μη αποκτημένου, λόγω της μη κατεύθυνσης του νου δεν απολαμβάνει αυτό· μη απολαμβάνοντας αυτό. Έτσι επίσης γι' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα προτιμώμενο.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Απαλλαγμένος από επιθυμία πριν την κατάρρευση, (είπε ο Ευλογημένος) μη εξαρτώμενος από το προηγούμενο άκρο· στο μέσο δεν πρέπει να θεωρηθεί, γι' αυτόν δεν υπάρχει τίποτα προτιμώμενο».

85. Χωρίς οργή, χωρίς φόβο, χωρίς καύχηση, χωρίς τύψη· μιλώντας με σοφία, χωρίς ανησυχία, αυτός πράγματι είναι ο σοφός συγκρατημένος στην ομιλία.

«Χωρίς οργή, χωρίς φόβο»: «Χωρίς οργή» λοιπόν ειπώθηκε. Αλλά πρώτα πρέπει να εξηγηθεί η οργή. Με δέκα τρόπους η οργή εγείρεται - «μου έκανε βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «μου κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «θα μου κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «σε κάποιον αγαπημένο και ευχάριστο σε μένα έκανε βλάβη... κάνει βλάβη... θα κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «σε κάποιον μη αγαπημένο και δυσάρεστο σε μένα έκανε καλό... κάνει καλό... θα κάνει καλό» - έτσι η οργή εγείρεται, ή ακόμα η οργή εγείρεται χωρίς λόγο. Όποια τέτοια μνησικακία της συνείδησης, αντίδραση, αποστροφή, εναντίωση, εκνευρισμός, έντονος εκνευρισμός, πλήρης εκνευρισμός, μίσος, έντονο μίσος, πλήρες μίσος, διαφθορά της συνείδησης, νοητική διαφθορά, οργή, οργισμός, κατάσταση οργής, μίσος, μισητικότητα, κατάσταση μίσους, διαφθορά, διαφθείρεσθαι, κατάσταση διαφθοράς, εναντίωση, αντίθεση, αγριότητα, κακή έκφραση, δυσαρέσκεια της συνείδησης - αυτό ονομάζεται οργή.

Επιπλέον, πρέπει να γνωστεί η έντονη και η ήπια μορφή της οργής. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που θολώνει τη συνείδηση, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να συσπά και να χαλαρώνει το πρόσωπο· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που συσπά και χαλαρώνει το πρόσωπο, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κινεί τα σαγόνια· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κινεί τα

σαγόνια, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να εκφέρει σκληρή ομιλία· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που εκφέρει σκληρή ομιλία, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κοιτάζει γύρω προς τις κατευθύνσεις και τα ενδιαμέσα σημεία· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κοιτάζει γύρω προς τις κατευθύνσεις και τα ενδιαμέσα σημεία, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να πιάνει ρόπαλο και μαχαίρι· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που πιάνει ρόπαλο και μαχαίρι, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να σηκώνει ρόπαλο και μαχαίρι· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που σηκώνει ρόπαλο και μαχαίρι, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κατεβάζει ρόπαλο και μαχαίρι· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κατεβάζει ρόπαλο και μαχαίρι, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κόβει και να τεμαχίζει· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κόβει και τεμαχίζει, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να σπάει και να συντρίβει· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που σπάει και συντρίβει, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να αποσπά τα μέλη ένα προς ένα· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που αποσπά τα μέλη ένα προς ένα, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να αφαιρεί τη ζωή· υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που αφαιρεί τη ζωή, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να είναι έτοιμη για την πλήρη απάρνηση των πάντων. Όταν η οργή, αφού καταστρέψει άλλο άτομο, καταστρέφει τον εαυτό, σε αυτό το βαθμό η οργή έχει φτάσει στην υπέρτατη υπερβολή, έχει φτάσει στην υπέρτατη επέκταση. Αυτός στον οποίο εκείνη η οργή έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνωθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς οργή. Επειδή η οργή έχει εγκαταλειφθεί, είναι χωρίς οργή· επειδή η βάση της οργής έχει πλήρως κατανοηθεί, είναι χωρίς οργή· επειδή η αιτία της οργής έχει αποκοπεί, είναι χωρίς οργή - χωρίς οργή.

«Χωρίς φόβο»: εδώ κάποιος είναι φοβισμένος, τρομαγμένος, πανικόβλητος· αυτός τρέμει, τρομάζει, πανικοβάλλεται, φοβάται, περιπίπτει σε τρόμο. «Δεν αποκτώ οικογένεια, δεν αποκτώ ομάδα, δεν αποκτώ κατοικία, δεν αποκτώ υλικό κέρδος, δεν αποκτώ φήμη, δεν αποκτώ έπαινο, δεν αποκτώ ευτυχία, δεν αποκτώ χιτώνα, δεν αποκτώ προσφερόμενη τροφή, δεν αποκτώ κατάλυμα, δεν αποκτώ αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, δεν αποκτώ παραστάτη ασθενούς, είμαι άγνωστος» τρέμει, τρομάζει, πανικοβάλλεται, φοβάται, περιπίπτει σε τρόμο.

Εδώ ένας μοναχός είναι χωρίς φόβο, χωρίς τρόμο, χωρίς πανικό· αυτός δεν τρέμει, δεν τρομάζει, δεν πανικοβάλλεται, δεν φοβάται, δεν περιπίπτει σε τρόμο. «Δεν αποκτώ οικογένεια, δεν αποκτώ ομάδα, δεν αποκτώ κατοικία, δεν αποκτώ υλικό κέρδος, δεν αποκτώ φήμη, δεν αποκτώ έπαινο, δεν αποκτώ ευτυχία, δεν αποκτώ χιτώνα, δεν αποκτώ προσφερόμενη τροφή, δεν αποκτώ κατάλυμα, δεν αποκτώ αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, δεν αποκτώ παραστάτη ασθενούς, είμαι άγνωστος» δεν τρέμει, δεν τρομάζει, δεν πανικοβάλλεται, δεν φοβάται, δεν περιπίπτει σε τρόμο - χωρίς οργή, χωρίς φόβο.

«Χωρίς καύχηση, χωρίς τύψη»: Εδώ κάποιος είναι καυχησιάρης, υπερκαυχησιάρης· αυτός καυχιέται, υπερκαυχιέται - «εγώ είμαι τέλειος στην ηθική» ή «τέλειος στην ασκητική πρακτική» ή «τέλειος στους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες» ή λόγω γέννησης ή σογιού ή καλής καταγωγής ή ομορφιάς και λάμψης ή πλούτου ή μάθησης ή επαγγελματικής δραστηριότητας ή τεχνικής δεξιότητας ή γνωστικού πεδίου ή μάθησης ή οξυδέρκειας ή κάποιου άλλου θέματος. «Αναχώρησα από υψηλή οικογένεια» ή «αναχώρησα από μεγάλη οικογένεια» ή «αναχώρησα από οικογένεια με

μεγάλα πλούτη» ή «αναχώρησα από οικογένεια με εξαίρετα πλούτη» ή «είμαι γνωστός και ένδοξος μεταξύ οικογενειάρχων και αναχωρητών» ή «είμαι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς» ή «είμαι ειδικός στις ομιλίες» ή «είμαι ειδικός στη μοναστική διαγωγή» ή «είμαι διδάσκαλος της Διδασκαλίας» ή «είμαι δασόβιος» ή «είμαι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής» ή «φορώ χιτώνες από κουρέλια» ή «φορώ τρεις χιτώνες» ή «περιηγούμαι διαδοχικά από σπίτι σε σπίτι» ή «δεν τρώω μετά το μεσημεριανό» ή «κάθομαι μόνο» ή «χρησιμοποιώ όποιο κάθισμα μου δοθεί» ή «έχω επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση» ή «έχω επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση» ή «έχω επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση» ή «έχω επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση» ή «έχω επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου»... «έχω επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης»... «έχω επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας»... «έχω επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης» καυχιέται και υπερκαυχιέται. Έτσι δεν καυχιέται, δεν υπερκαυχιέται· από την καύχηση και την υπερκαύχηση έχει απομακρυνθεί, απέχει, έχει αποσυρθεί, έχει βγει, έχει απαλλαγεί, είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - χωρίς καύχηση.

«Χωρίς τύψη»: «Τύψη»: η τύψη των χεριών είναι τύψη, η τύψη των ποδιών είναι τύψη, η τύψη των χεριών και των ποδιών είναι τύψη· η αντίληψη του ανεπίτρεπτου ως επιτρεπτού, η αντίληψη του επιτρεπτού ως ανεπίτρεπτου· η αντίληψη της ακατάλληλης ώρας ως κατάλληλης, η αντίληψη της κατάλληλης ώρας ως ακατάλληλης· η αντίληψη του μη σφάλματος ως σφάλματος, η αντίληψη του σφάλματος ως μη σφάλματος· όποια τέτοιου είδους τύψη, τυψική συμπεριφορά, κατάσταση τύψης, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση - αυτή ονομάζεται τύψη.

Επιπλέον, με δύο λόγους εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση: εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και εξαιτίας αυτού που δεν έχει γίνει. Πώς εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση; «Έχω κάνει κακή σωματική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει καλή σωματική συμπεριφορά» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση· «Έχω κάνει κακή λεκτική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει καλή λεκτική συμπεριφορά»... «Έχω κάνει κακή νοητική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει καλή νοητική συμπεριφορά» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση· «Έχω κάνει φόνο έμβιων όντων, δεν έχω κάνει αποχή από τον φόνο έμβιων όντων» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση· «Έχω κάνει λήψη του μη δοσμένου, δεν έχω κάνει αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση· «Έχω κάνει λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση· «Έχω κάνει ψευδολογία, δεν έχω κάνει αποχή από την ψευδολογία»... «Έχω κάνει διχαστική ομιλία, δεν έχω κάνει αποχή από τη διχαστική ομιλία»... «Έχω κάνει σκληρή ομιλία, δεν έχω κάνει αποχή από τη σκληρή ομιλία»... «Έχω κάνει φλυαρία, δεν έχω κάνει αποχή από τη φλυαρία»... «Έχω κάνει πλεονεξία, δεν έχω κάνει μη πλεονεξία»... «Έχω κάνει θυμό, δεν έχω κάνει μη θυμό»... «Έχω κάνει λανθασμένη άποψη, δεν έχω κάνει ορθή άποψη» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. Έτσι εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση.

Ή «δεν είμαι αυτός που εκπληρώνει την ηθική» -εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση· «δεν έχω φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες»... «δεν γνωρίζω το μέτρο στην τροφή»... «δεν είμαι αφοσιωμένος στην εγρήγορση»... «δεν είμαι προικισμένος με μνήμη και ενσυνειδητότητα»... «δεν έχουν αναπτυχθεί σε μένα οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης»... «δεν έχουν αναπτυχθεί σε μένα οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες»... «δεν έχουν αναπτυχθεί σε μένα οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης»... «δεν έχουν αναπτυχθεί σε μένα οι πέντε πνευματικές ικανότητες»... «δεν έχουν αναπτυχθεί σε μένα οι πέντε δυνάμεις»... «δεν έχουν αναπτυχθεί σε μένα οι επτά παράγοντες της φώτισης»... «δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα η ευγενής οκταμελής οδός»... «ο υπαρξιακός πόνος δεν έχει κατανοηθεί πλήρως από μένα»... «η προέλευση δεν έχει εγκαταλειφθεί από μένα»... «η οδός δεν έχει αναπτυχθεί από μένα»... «η παύση δεν έχει πραγματοποιηθεί από μένα» -εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. Αυτός στον οποίο αυτή η τύψη έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς τύψη - χωρίς αύχηση, χωρίς τύψη.

Μιλά με σοφία, χωρίς ανησυχία. «Σοφία» ονομάζεται η σοφία. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Αφού εξετάσει και πάλι εξετάσει με σοφία, εκφέρει λόγια, είτε πολλά λέγοντας, είτε πολλά εκφράζοντας, είτε πολλά εξηγώντας, είτε πολλά διατυπώνοντας. Δεν εκφέρει λόγια κακώς ειπωμένα, κακώς εκφρασμένα, κακώς απαντημένα, κακώς λεχθέντα, κακώς μλημένα - μιλά με σοφία. Χωρίς ανησυχία. Εκεί τι είναι η ανησυχία; Όποια ανησυχία της συνείδησης, μη-γαλήνη, περισπασμός του νου, σύγχυση της συνείδησης - αυτή ονομάζεται ανησυχία. Αυτός στον οποίο αυτή η ανησυχία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς ανησυχία - μιλά με σοφία, χωρίς ανησυχία.

«Αυτός πράγματι είναι ο σοφός συγκρατημένος στην ομιλία». Εδώ ένας μοναχός έχοντας εγκαταλείψει την ψευδολογία, απέχει από την ψευδολογία· λέει την αλήθεια, είναι αφοσιωμένος στην αλήθεια, είναι αξιόπιστος, έμπιστος, δεν εξαπατά τον κόσμο. Έχοντας εγκαταλείψει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία - δεν επαναλαμβάνει αλλού αυτά που άκουσε εδώ για να διχάσει εκείνους, ούτε επαναλαμβάνει εδώ αυτά που άκουσε αλλού για να διχάσει αυτούς. Έτσι είναι αυτός που ενώνει αυτούς που είναι διχασμένοι, που ενθαρρύνει αυτούς που είναι ενωμένοι, που απολαμβάνει την αρμονία, χαίρεται με την αρμονία, ευχαριστείται με την αρμονία, εκφράζει λόγια που δημιουργούν αρμονία. Έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία - εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγαίνουν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς. Έχοντας εγκαταλείψει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία - μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και γεμάτα νόημα. Προικισμένος με τις τέσσερις καλές λεκτικές συμπεριφορές, εκφράζει λόγια απαλλαγμένα από τα τέσσερα ελαττώματα· από τις τριάντα δύο άσκοπες συζητήσεις έχει απομακρυνθεί, απέχει, έχει αποσυρθεί, έχει βγει, έχει απαλλαγεί, είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς.

Μιλάει για τα δέκα θέματα συζήτησης, δηλαδή -μιλάει για τις λίγες επιθυμίες, μιλάει για την ικανοποίηση, μιλάει για την αποστασιοποίηση... μιλάει για την απομόνωση από την κοινωνία... μιλάει για τη διέγερση της ενεργητικότητας... μιλάει για την ηθική... μιλάει για την αυτοσυγκέντρωση... μιλάει για τη σοφία... μιλάει για την απελευθέρωση... μιλάει για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης... μιλάει για τις εφαρμογές της μνήμης... μιλάει για τις ορθές επίμονες προσπάθειες... μιλάει για τις βάσεις πνευματικής δύναμης... μιλάει για τις ικανότητες... μιλάει για τις δυνάμεις... μιλάει για τους παράγοντες της φώτισης... μιλάει για την οδό... μιλάει για τον καρπό... μιλάει για το Νιμπάνα. «Συγκρατημένος στην ομιλία»: συγκρατημένος, περιορισμένος, φυλαγμένος, προστατευμένος, φρουρημένος, κατευνασμένος. «Σοφός». Σοφία ονομάζεται η γνώση. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός - αυτός πράγματι είναι ο σοφός συγκρατημένος στην ομιλία.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Χωρίς οργή, χωρίς φόβο, χωρίς καύχηση, χωρίς τύψη·
μιλώντας με σοφία, χωρίς ανησυχία, αυτός πράγματι είναι ο σοφός
συγκρατημένος στην ομιλία».

- 86.** Χωρίς προσκόλληση στο μέλλον, δεν θρηνεί για το παρελθόν·
Βλέποντας την απομόνωση στις επαφές, και δεν οδηγείται από τις απόψεις.

«Χωρίς προσκόλληση στο μέλλον» σημαίνει: «Προσκόλληση» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτού η προσκόλληση, η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης. Έτσι επίσης είναι χωρίς προσκόλληση στο μέλλον. Ή «είθε να είμαι έτσι ως προς την ύλη στο μέλλον» - εκεί δεν συνδέει την απόλαυση, «είθε να είμαι έτσι ως προς το αίσθημα... είθε να είμαι έτσι ως προς την αντίληψη... είθε να είμαι έτσι ως προς τις δραστηριότητες... είθε να είμαι έτσι ως προς τη συνείδηση στο μέλλον» - εκεί δεν συνδέει την απόλαυση. Έτσι επίσης είναι χωρίς προσκόλληση στο μέλλον. Ή «είθε να είναι έτσι το μάτι μου στο μέλλον - είθε να είναι έτσι οι υλικές μορφές» - δεν κατευθύνει τη συνείδηση προς την απόκτηση του μη αποκτημένου, λόγω της μη κατεύθυνσης του νου δεν απολαμβάνει αυτό· μη απολαμβάνοντας αυτό. Έτσι επίσης είναι χωρίς προσκόλληση στο μέλλον. «Είθε να είναι έτσι το αυτί μου στο μέλλον - είθε να είναι έτσι οι ήχοι»... κ.λπ... «είθε να είναι έτσι ο νους μου στο μέλλον -είθε να είναι έτσι τα νοητικά φαινόμενα» - δεν κατευθύνει τη συνείδηση προς την απόκτηση του μη αποκτημένου, λόγω της μη κατεύθυνσης του νου δεν απολαμβάνει αυτό· μη απολαμβάνοντας αυτό. Έτσι επίσης είναι χωρίς προσκόλληση στο μέλλον.

«Δεν θρηνεί για το παρελθόν» σημαίνει: Δεν θλίβεται για το μεταβλημένο αντικείμενο, ή δεν θλίβεται για το αντικείμενο που μεταβάλλεται, «το μάτι μου μεταβλήθηκε» δεν θλίβεται, «το αυτί μου... η μύτη μου... η γλώσσα μου... το σώμα μου... οι υλικές μορφές μου... οι ήχοι μου... οι οσμές μου... οι γεύσεις μου... τα απτά αντικείμενά μου... η οικογένειά μου... η ομάδα μου... η κατοικία μου... το υλικό κέρδος μου... η φήμη μου... ο έπαινός μου... η ευτυχία μου... ο χιτώννας μου... η προσφερόμενη τροφή μου... το κατάλυμά μου... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς μου... η μητέρα μου... ο πατέρας μου... ο αδελφός μου... η αδελφή μου... ο γιος μου... η κόρη μου... οι φίλοι μου... οι υπουργοί μου... οι συγγενείς μου... οι ομόιοι μου μεταβλήθηκαν» δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση - δεν θρηνεί για το παρελθόν.

«Βλέποντας την απομόνωση στις επαφές»: Οφθαλμική επαφή, ωτική επαφή, ρινική επαφή, γλωσσική επαφή, σωματική επαφή, νοητική επαφή, επαφή μέσω ονομασίας, επαφή μέσω πρόσκρουσης, επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο, επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, καλή επαφή, φαύλη επαφή, καρμικά απροσδιόριστη επαφή, επαφή της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, επαφή της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, επαφή της άυλης σφαίρας ύπαρξης, επαφή της κενότητας, επαφή χωρίς χαρακτηριστικά, επαφή χωρίς πόθο, εγκόσμια επαφή, υπερκόσμια επαφή, παρελθοντική επαφή, μελλοντική επαφή, παρούσα επαφή· όποια τέτοια επαφή, άγγιγμα, επαφή, κατάσταση επαφής - αυτή ονομάζεται επαφή.

«Βλέποντας την απομόνωση στις επαφές»: Βλέπει την οφθαλμική επαφή απομονωμένη από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή, βλέπει την ωτική επαφή απομονωμένη... βλέπει τη ρινική επαφή απομονωμένη... βλέπει τη γλωσσική επαφή απομονωμένη... βλέπει τη σωματική επαφή απομονωμένη... βλέπει τη νοητική επαφή απομονωμένη... βλέπει την επαφή μέσω ονομασίας απομονωμένη... βλέπει την επαφή μέσω πρόσκρουσης απομονωμένη... την επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο... την επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο... την επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο... την καλή επαφή... τη φαύλη επαφή... την καρμικά απροσδιόριστη επαφή... την επαφή της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης... την επαφή της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης... την επαφή της άυλης σφαίρας ύπαρξης... βλέπει την εγκόσμια επαφή απομονωμένη από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή.

Ή βλέπει την παρελθοντική επαφή απομονωμένη από τις μελλοντικές και τις παρούσες επαφές, βλέπει τη μελλοντική επαφή απομονωμένη από τις παρελθοντικές και τις παρούσες επαφές, βλέπει την παρούσα επαφή απομονωμένη από τις παρελθοντικές και τις μελλοντικές επαφές. Ή όποιες επαφές είναι ευγενείς, χωρίς νοητικές διαφθορές, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, αυτές τις επαφές τις βλέπει απομονωμένες από λαγνεία, από μίσος, από αυταπάτη, από οργή, από εχθρότητα, από περιφρόνηση, από θρασύτητα, από ζήλια, από τσιγκουνιά, από απάτη, από δολιότητα, από ισχυρογνωμοσύνη, από αντιζηλία, από αλαζονεία, από υπεροψία, από ματαιότητα, από αμέλεια, από όλες τις νοητικές μολύνσεις, από όλες τις κακές συμπεριφορές, από όλες τις αναστατώσεις, από όλους τους πυρετούς, από όλες τις φλόγες, από όλες τις φαύλες νοητικές διαμορφώσεις τις βλέπει απομονωμένες - βλέποντας την απομόνωση στις επαφές.

«Και δεν οδηγείται από τις απόψεις»: Σε αυτόν οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις

έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης. Αυτός με άποψη δεν οδηγείται, δεν μεταφέρεται, δεν παρασύρεται, δεν συμπαρασύρεται· ούτε σε εκείνη τη λανθασμένη άποψη ως ουσιώδη επιστρέφει, δεν γυρίζει πίσω - και δεν οδηγείται από τις απόψεις.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Χωρίς προσκόλληση στο μέλλον, δεν θρηνεί για το παρελθόν·
Βλέποντας την απομόνωση στις επαφές, και δεν οδηγείται από τις απόψεις».

87. Αποσυρμένος, χωρίς απάτη, χωρίς λαχτάρα, γενναϊόδωρος·
Χωρίς θράσος, χωρίς αποστροφή, και δεν είναι δοσμένος στη συκοφαντία.

«Αποσυρμένος, χωρίς απάτη»: «Αποσυρμένος»: επειδή η λαγνεία έχει εγκαταλειφθεί είναι αποσυρμένος, επειδή το μίσος έχει εγκαταλειφθεί είναι αποσυρμένος, επειδή η αυταπάτη έχει εγκαταλειφθεί είναι αποσυρμένος, της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... κ.λπ... επειδή όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις έχουν εγκαταλειφθεί είναι αποσυρμένος. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αποσυρμένος; Σε αυτόν τον μοναχό, μοναχοί, η αλαζονεία του 'εγώ είμαι' έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αποσυρμένος» - αποσυρμένος.

«Χωρίς απάτη»: υπάρχουν τρία θέματα δολοπλοκίας - το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται χρήση αναγκαίων ειδών, το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται στάση του σώματος, το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται υπαινικτική ομιλία.

Ποιο είναι το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται χρήση αναγκαίων ειδών; Εδώ οι οικοδεσπότες προσκαλούν έναν μοναχό με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτός, έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, επιθυμώντας τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, λόγω της επιθυμίας για περισσότερα, απορρίπτει τον χιτώνα, απορρίπτει την προσφερόμενη τροφή, απορρίπτει το κατάλυμα, απορρίπτει τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς. Αυτός λέει τα εξής: «Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβό χιτώνα! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής μαζεύει κουρέλια από νεκροταφεία ή από σωρούς απορριμμάτων ή από καταστήματα, και αφού φτιάξει διπλό χιτώνα, τον φορά. Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβή προσφερόμενη τροφή! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής συντηρείται με συλλογή τροφής, με μπουκιές ζητιανεμένης τροφής. Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβό κατάλυμα! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής διαμένει στη βάση ενός δένδρου ή σε νεκροταφείο ή στο ύπαιθρο. Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβά αναγκαία φάρμακα για ασθενείς! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής κάνει φάρμακο με σάπιο ούρο ή με κομμάτι χαριτάκι». Βάσει αυτού φορά τραχύ χιτώνα, καταναλώνει τραχεία προσφερόμενη τροφή, χρησιμοποιεί τραχύ κατάλυμα, χρησιμοποιεί τραχεία αναγκαία φάρμακα για ασθενείς. Αυτόν οι οικοδεσπότες γνωρίζουν έτσι: «Αυτός ο ασκητής έχει λίγες επιθυμίες, είναι ικανοποιημένος, απομονωμένος, χωρίς συντροφιά, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, υποστηρικτής της ασκητικής πρακτικής» και όλο και περισσότερο

τον προσκαλούν με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτός λέει τα εξής: «Με την παρουσία τριών, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Με την παρουσία πίστης, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη· με την παρουσία προσφοράς, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη· με την παρουσία αυτών που είναι άξιοι προσφορών, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. 'Και σε εσάς υπάρχει αυτή η πίστη, και υπάρχει προσφορά, και εγώ είμαι αποδέκτης. Αν εγώ δεν δεχτώ, έτσι εσείς θα μείνετε έξω από την αξιέπαινη πράξη. Δεν έχω εγώ ανάγκη από αυτό. Αλλά από συμπόνια για εσάς δέχομαι'». Βάσει αυτού δέχεται πολλούς χιτώνες, δέχεται πολλή προσφερόμενη τροφή, δέχεται πολλά αναγκαία φάρμακα για ασθενείς. Όποια τέτοιου είδους συνοφρύωση, κατάσταση συνοφρύωσης, δολοπλοκία, δόλια συμπεριφορά, κατάσταση δολιότητας - αυτό είναι το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται χρήση αναγκαίων ειδών.

Ποια είναι η βάση δολοπλοκίας που ονομάζεται στάση του σώματος; Εδώ κάποιος έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, με σκοπό την εκτίμηση, σκεπτόμενος «έτσι ο κόσμος θα με εκτιμήσει», διαμορφώνει το περπάτημα, διαμορφώνει το στέκεσθαι, διαμορφώνει το κάθισμα, διαμορφώνει τον ύπνο, φιλοδοξώντας περπατά, φιλοδοξώντας στέκεται, φιλοδοξώντας κάθεται, φιλοδοξώντας ετοιμάζει τον τόπο ύπνου, σαν αυτοσυγκεντρωμένος περπατά, σαν αυτοσυγκεντρωμένος στέκεται, σαν αυτοσυγκεντρωμένος κάθεται, σαν αυτοσυγκεντρωμένος ετοιμάζει τον τόπο ύπνου, είναι σαν διαλογιστής μπροστά στους ανθρώπους. Όποια τέτοιου είδους τοποθέτηση της στάσης του σώματος, διευθέτηση, διαμόρφωση, συνοφρύωση, κατάσταση συνοφρύωσης, δολοπλοκία, δόλια συμπεριφορά, κατάσταση δολιότητας - αυτή είναι η βάση δολοπλοκίας που ονομάζεται στάση του σώματος.

Ποια είναι η βάση δολοπλοκίας που ονομάζεται υπαινικτική ομιλία; Εδώ κάποιος έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, με σκοπό την εκτίμηση, σκεπτόμενος «έτσι ο κόσμος θα με εκτιμήσει», εκφέρει λόγια βασισμένα στην ευγενή διδασκαλία. Λέει: «Όποιος φορά τέτοιο χιτώνα, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή»· «όποιος κρατά τέτοιο κύπελλο... κρατά χάλκινο πιάτο... κρατά δοχείο διήθησης νερού... κρατά σουρωτήρι... κρατά κλειδί... φορά σανδάλια... κρατά ζώνη... κρατά ιμάντα, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή», λέει· λέει: «Αυτός που έχει τέτοιο μέντορα, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή»· «αυτός που έχει τέτοιο δάσκαλο... τέτοιους με τον ίδιο μέντορα... με τον ίδιο δάσκαλο... φίλους... γνωστούς... συντρόφους... συνοδοιπόρους, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή», λέει· λέει: «Όποιος διαμένει σε τέτοιο μοναστήρι, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή»· «όποιος διαμένει σε τέτοιο σπίτι με μισή στέγη... διαμένει σε μέγαρο... διαμένει σε σπίτι με επίπεδη στέγη... διαμένει σε σπηλιά... διαμένει σε βραχώδες κελί... διαμένει σε καλύβα... διαμένει σε θολωτό δωμάτιο... διαμένει σε πύργο... διαμένει σε στρογγυλό σπίτι... διαμένει σε σπίτι με τρεις στέγες... διαμένει σε αίθουσα συνάθροισης... διαμένει σε κιόσκι... διαμένει στη βάση ενός δένδρου, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή», λέει.

Ή υπερβολικά συνεσταλμένος, υπερβολικά σκυθρωπός, υπερβολικά απατεώνας, υπερβολικά φλύαρος, αυτοεπαινούμενος, «αυτός ο ασκητής είναι αποδέκτης τέτοιων ειρηνικών διαλογιστικών επιτεύξεων διαμονής» - τέτοιου είδους βαθιά, κρυμμένη,

λεπτή, συγκαλυμμένη, υπερκόσμια, συνδεδεμένη με την κενότητα ομιλία μίλησε. Όποια τέτοιου είδους συνοφρύωση, κατάσταση συνοφρύωσης, δολοπλοκία, δόλια συμπεριφορά, κατάσταση δολιότητας - αυτό ονομάζεται θέμα δολοπλοκίας μέσω έμμεσης φλυαρίας. Αυτός στον οποίο αυτά τα τρία θέματα δολοπλοκίας έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανα να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς απάτη - αποσυρμένος, χωρίς απάτη.

«Χωρίς λαχτάρα, γενναιόδωρος»: «Λαχτάρα» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτός στον οποίο αυτή η λαχτάρα, η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς λαχτάρα. Αυτός δεν λαχταρά τις μορφές, τους ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... την οικογένεια... την παρέα... την κατοικία... το υλικό κέρδος... τη φήμη... τον έπαινο... την ευτυχία... τον χιτώνα... την προσφερόμενη τροφή... το κατάλυμα... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς... το ηδονικό στοιχείο... το υλικό στοιχείο... το στοιχείο της άυλης σφαίρας... την ηδονική ύπαρξη... τη λεπτοφυή υλική ύπαρξη... την άυλη ύπαρξη... την ύπαρξη της αντίληψης... την ύπαρξη της μη-αντίληψης... την ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης... την ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα... την ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα... την ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα... το παρελθόν... το μέλλον... το παρόν... τα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν δεν λαχταρά, δεν επιθυμεί, δεν συναινεί, δεν ποθεί, δεν προσεύχεται για - χωρίς λαχτάρα. «Γενναιόδωρος»: υπάρχουν πέντε τσιγκουνιές - η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία. Όποια τέτοιου είδους φιλαργυρία, φιλάργυρη συμπεριφορά, κατάσταση φιλαργυρίας, τσιγκουνιά, σκληρότητα, πικρή συστολή, μη-πιάσιμο της συνείδησης - αυτή ονομάζεται τσιγκουνιά. Επιπλέον, η τσιγκουνιά για τα συναθροίσματα είναι επίσης τσιγκουνιά, η τσιγκουνιά για τα στοιχεία είναι επίσης τσιγκουνιά, η τσιγκουνιά για τις αισθητήριες βάσεις είναι επίσης τσιγκουνιά, προσκόλληση - αυτή ονομάζεται τσιγκουνιά. Αυτός στον οποίο αυτή η τσιγκουνιά έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται γενναιόδωρος - χωρίς λαχτάρα, γενναιόδωρος.

Χωρίς θράσος, χωρίς να προκαλεί αποστροφή. Αυθάδεια: υπάρχουν τρία είδη αυθάδειας - σωματική αυθάδεια, λεκτική αυθάδεια, νοητική αυθάδεια. Ποια είναι η σωματική αυθάδεια; Εδώ κάποιος δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έρχεται στην Κοινότητα, δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έρχεται σε ομάδα, δείχνει σωματική αυθάδεια στην τραπεζαρία, δείχνει σωματική αυθάδεια στο ατμόλουτρο, δείχνει σωματική αυθάδεια στην προκυμαία, δείχνει σωματική αυθάδεια όταν μπαίνει σε κατοικημένη περιοχή, δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή.

Πώς δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έρχεται στην Κοινότητα; Εδώ κάποιος που έρχεται στην Κοινότητα, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, στέκεται σπρώχνοντάς τους, κάθετα σπρώχνοντάς τους, στέκεται μπροστά τους,

κάθεται μπροστά τους, κάθεται σε ψηλό κάθισμα, κάθεται έχοντας καλύψει και το κεφάλι του, μιλάει ενώ στέκεται, μιλάει κουνώντας τα χέρια του. Έτσι δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έρχεται στην Κοινότητα.

Πώς δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έρχεται σε ομάδα; Εδώ κάποιος που έρχεται σε ομάδα, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, ενώ αυτοί περπατούν χωρίς σανδάλια, αυτός περπατά φορώντας σανδάλια· ενώ αυτοί περπατούν σε χαμηλό μονοπάτι περιπάτου, αυτός περπατά σε ψηλό μονοπάτι περιπάτου· ενώ αυτοί περπατούν στο δάπεδο, αυτός περπατά στο μονοπάτι περιπάτου· στέκεται σπρώχνοντάς τους, κάθεται σπρώχνοντάς τους, στέκεται μπροστά τους, κάθεται μπροστά τους, κάθεται σε ψηλό κάθισμα, κάθεται έχοντας καλύψει και το κεφάλι του, μιλάει ενώ στέκεται, μιλάει κουνώντας τα χέρια του. Έτσι δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έρχεται σε ομάδα.

Πώς δείχνει σωματική αυθάδεια στην τραπεζαρία; Εδώ κάποιος στην τραπεζαρία, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, κάθεται σπρώχνοντάς τους, εμποδίζει και τους νέους μοναχούς από το κάθισμα, στέκεται σπρώχνοντας, κάθεται σπρώχνοντας, στέκεται μπροστά, κάθεται μπροστά, κάθεται σε ψηλό κάθισμα, κάθεται έχοντας καλύψει και το κεφάλι του, μιλάει ενώ στέκεται, μιλάει κουνώντας τα χέρια του. Έτσι δείχνει σωματική αυθάδεια στην τραπεζαρία.

Πώς δείχνει σωματική αυθάδεια στο ατμόλουτρο; Εδώ κάποιος στο ατμόλουτρο, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, στέκεται σπρώχνοντάς τους, κάθεται σπρώχνοντάς τους, στέκεται μπροστά τους, κάθεται μπροστά τους, κάθεται σε ψηλό κάθισμα, χωρίς να ζητήσει άδεια και χωρίς να του ζητηθεί ρίχνει ξύλα, κλείνει και την πόρτα, μιλάει κουνώντας τα χέρια του. Έτσι δείχνει σωματική αυθάδεια στο ατμόλουτρο.

Πώς δείχνει σωματική αυθάδεια στην προκυμαία; Εδώ κάποιος στην προκυμαία, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, κατεβαίνει σπρώχνοντάς τους, κατεβαίνει μπροστά τους, κάνει μπάνιο σπρώχνοντάς τους, κάνει μπάνιο μπροστά τους, κάνει μπάνιο πιο πάνω από αυτούς, ανεβαίνει σπρώχνοντάς τους, ανεβαίνει μπροστά τους, ανεβαίνει πιο πάνω από αυτούς. Έτσι δείχνει σωματική αυθάδεια στην προκυμαία.

Πώς δείχνει σωματική αυθάδεια όταν μπαίνει σε κατοικημένη περιοχή; Εδώ κάποιος που μπαίνει σε κατοικημένη περιοχή, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, πηγαίνει σπρώχνοντάς τους, πηγαίνει μπροστά τους, και παρεκκλίνοντας πηγαίνει μπροστά μπροστά από τους πρεσβύτερους μοναχούς. Έτσι δείχνει σωματική αυθάδεια όταν μπαίνει σε κατοικημένη περιοχή.

Πώς δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή; Εδώ κάποιος που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή, ενώ του λένε «μην μπεις, σεβάσμιε κύριε», μπαίνει· ενώ του λένε «μην στέκεσαι, σεβάσμιε κύριε», στέκεται· ενώ του λένε «μην κάθεις, σεβάσμιε κύριε», κάθεται· μπαίνει και σε ακατάλληλο μέρος, στέκεται και σε ακατάλληλο μέρος, κάθεται και σε ακατάλληλο μέρος· και σε εκείνα τα εσωτερικά δωμάτια των οικογενειών που είναι κρυφά και καλυμμένα. Εκεί όπου κάθονται οι γυναίκες της οικογένειας, οι κόρες της οικογένειας, οι νύφες της οικογένειας, τα κορίτσια της οικογένειας, και εκεί μπαίνει βίαια και χαϊδεύει ακόμη και το κεφάλι ενός παιδιού. Έτσι δείχνει σωματική αυθάδεια όταν έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή - αυτή είναι η σωματική αυθάδεια.

Ποια είναι η λεκτική αυθάδεια; Εδώ κάποιος δείχνει λεκτική αυθάδεια όταν έρχεται στην Κοινότητα, δείχνει λεκτική αυθάδεια όταν έρχεται σε ομάδα, δείχνει λεκτική αυθάδεια όταν έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή.

Πώς αυτός που έρχεται στην Κοινότητα δείχνει λεκτική αυθάδεια; Εδώ κάποιος που έρχεται στην Κοινότητα, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, χωρίς άδεια ή χωρίς να κληθεί, διδάσκει τη Διδασκαλία στους μοναχούς που έρχονται στο μοναστήρι, απαντά σε ερωτήσεις, απαγγέλλει τον κύριο μοναστικό κώδικα, μιλάει ενώ στέκεται όρθιος, μιλάει κουνώντας τα χέρια του. Έτσι αυτός που έρχεται στην Κοινότητα δείχνει λεκτική αυθάδεια.

Πώς αυτός που έρχεται σε ομάδα δείχνει λεκτική αυθάδεια; Εδώ κάποιος που έρχεται σε ομάδα, χωρίς σεβασμό προς τους πρεσβύτερους μοναχούς, χωρίς άδεια ή χωρίς να κληθεί, διδάσκει τη Διδασκαλία στους μοναχούς που έρχονται στο μοναστήρι, απαντά σε ερωτήσεις, μιλάει ενώ στέκεται όρθιος, μιλάει κουνώντας τα χέρια του. Διδάσκει τη Διδασκαλία στις μοναχές, στους λαϊκούς ακολούθους, στις λαϊκές ακολούθους που έρχονται στο μοναστήρι, απαντά σε ερωτήσεις, μιλάει ενώ στέκεται όρθιος, μιλάει κουνώντας τα χέρια του. Έτσι αυτός που έρχεται σε ομάδα δείχνει λεκτική αυθάδεια.

Πώς αυτός που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή δείχνει λεκτική αυθάδεια; Εδώ κάποιος που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή λέει έτσι σε γυναίκα ή κοπέλα - «Εσύ με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι, τι υπάρχει; Υπάρχει χυλός ρυζιού, υπάρχει τροφή, υπάρχει στερεά τροφή. Τι θα πιούμε, τι θα φάμε, τι θα μασήσουμε; Τι υπάρχει ή τι θα μου δώσετε;» φλυαρεί· όποια τέτοια ομιλία, άχυρο, ανόητη φλυαρία, παραμιλητό, παραμιλία, κατάσταση παραμιλίας. Έτσι αυτός που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή δείχνει λεκτική αυθάδεια - αυτή είναι η λεκτική αυθάδεια.

Ποια είναι η νοητική αυθάδεια; Εδώ κάποιος που δεν έχει αναχωρήσει από υψηλή οικογένεια, ενώ είναι, θεωρεί τον εαυτό του ίσο με τον νου με αυτόν που έχει αναχωρήσει από υψηλή οικογένεια· που δεν έχει αναχωρήσει από μεγάλη οικογένεια, ενώ είναι, θεωρεί τον εαυτό του ίσο με τον νου με αυτόν που έχει αναχωρήσει από μεγάλη οικογένεια· που δεν έχει αναχωρήσει από οικογένεια με μεγάλα πλούτη, ενώ είναι, θεωρεί τον εαυτό του ίσο με τον νου με αυτόν που έχει αναχωρήσει από οικογένεια με μεγάλα πλούτη· που δεν έχει αναχωρήσει από οικογένεια με εξαιρετα πλούτη, ενώ είναι... που δεν είναι ειδικός στις ομιλίες, ενώ είναι, θεωρεί τον εαυτό του ίσο με τον νου με τον ειδικό στις ομιλίες· που δεν είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή, ενώ είναι... που δεν είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας, ενώ είναι... που δεν είναι δασόβιος, ενώ είναι... που δεν είναι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, ενώ είναι... που δεν φορεί χιτώνες από κουρέλια, ενώ είναι... που δεν φορεί τρεις χιτώνες, ενώ είναι... που δεν περιηγείται διαδοχικά από σπίτι σε σπίτι, ενώ είναι... που δεν τρώει μετά το μεσημεριανό, ενώ είναι... που δεν κάθεται μόνο, ενώ είναι... που δεν χρησιμοποιεί όποιο κάθισμα του δοθεί, ενώ είναι... που δεν είναι αποδέκτης της πρώτης διαλογιστικής έκστασης, ενώ είναι, θεωρεί τον εαυτό του ίσο με τον νου με τον αποδέκτη της πρώτης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... που δεν είναι αποδέκτης της επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, ενώ είναι, θεωρεί τον εαυτό του ίσο με τον νου με τον αποδέκτη της επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης - αυτή είναι η νοητική αυθάδεια. Σε όποιον αυτές οι τρεις αυθάδειες έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της

γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς θράσος - χωρίς θράσος.

«Χωρίς αποστροφή»: Υπάρχει άτομο αποκρουστικό, υπάρχει χωρίς αποστροφή. Και ποιο άτομο είναι αποκρουστικό; Εδώ κάποιο άτομο είναι ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα, με ακάθαρτη και ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητής που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενος την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιος, διαβρωμένος, γεμάτος ακαθαρσίες - αυτό ονομάζεται άτομο αποκρουστικό. Ή είναι οργίλος και με πολύ άγχος· ακόμη και όταν του μιλούν λίγο, προσκολλάται, θυμώνει, απωθείται, μένει σταθερός στην οργή, και εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια - αυτό ονομάζεται άτομο αποκρουστικό. Ή είναι οργίλος και μνησικάκος, είναι υποτιμητικός και ανταγωνιστικός, είναι ζηλόφθονος και τσιγκούνης, είναι δόλιος και απατηλός, είναι ισχυρογνώμονας και υπεροπτικός, έχει κακόβουλες επιθυμίες και έχει λανθασμένες απόψεις, είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, διατηρεί με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπει τις προσωπικές του απόψεις με δυσκολία - αυτό ονομάζεται άτομο αποκρουστικό.

Και ποιο άτομο είναι χωρίς αποστροφή; Εδώ ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς - αυτό ονομάζεται άτομο χωρίς αποστροφή. Ή είναι χωρίς οργή και χωρίς πολύ άγχος· ακόμη και όταν του μιλούν πολύ, δεν προσκολλάται, δεν θυμώνει, δεν απωθείται, δεν μένει σταθερός στην οργή, δεν εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια - αυτό ονομάζεται άτομο χωρίς αποστροφή. Ή είναι χωρίς οργή και χωρίς μνησικακία, είναι χωρίς υποτίμηση και χωρίς περιφρόνηση, είναι χωρίς ζήλια και χωρίς τσιγκουνιά, είναι χωρίς δολιότητα και χωρίς απάτη, είναι χωρίς ισχυρογνωμοσύνη και χωρίς υπεροψία, δεν έχει κακόβουλες επιθυμίες και δεν έχει λανθασμένες απόψεις, δεν είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, δεν διατηρεί με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπει τις προσωπικές του απόψεις με ευκολία - αυτό ονομάζεται άτομο χωρίς αποστροφή. Όλοι οι αδαείς κοσμικοί άνθρωποι είναι αποκρουστικοί, αναφορικά με τον καλό κοσμικό άνθρωπο τα οκτώ ευγενή άτομα είναι χωρίς αποστροφή - χωρίς θράσος, χωρίς αποστροφή.

«Και δεν είναι δοσμένος στη συκοφαντία»: «Διχαστική ομιλία»: εδώ κάποιος μιλάει διχαστικά· αφού ακούσει εδώ, επαναλαμβάνει αλλού για να διχάσει αυτούς, ή αφού ακούσει αλλού, επαναλαμβάνει σε αυτούς για να διχάσει εκείνους. Έτσι είναι αυτός που διχάζει τους ενωμένους, ή που ενθαρρύνει τους διχασμένους, που απολαμβάνει τη διχόνοια, χαίρεται με τη διχόνοια, ευχαριστείται με τη διχόνοια, εκφράζει λόγια που δημιουργούν διχόνοια - αυτή ονομάζεται διχαστική ομιλία.

Επιπλέον, με δύο τρόπους καταφεύγει στη διχαστική ομιλία - είτε από επιθυμία να είναι αγαπητός, είτε με πρόθεση διχασμού. Πώς καταφεύγει στη διχαστική ομιλία από επιθυμία να είναι αγαπητός; «Θα γίνω αγαπητός σε αυτόν, θα γίνω ευχάριστος, θα γίνω έμπιστος, θα γίνω οικείος, θα γίνω καλόκαρδος». Έτσι καταφεύγει στη διχαστική ομιλία από επιθυμία να είναι αγαπητός. Πώς καταφεύγει στη διχαστική ομιλία με πρόθεση διχασμού; «Πώς αυτοί θα γίνουν διαφορετικοί, θα γίνουν χωρισμένοι, θα γίνουν διαιρεμένοι, θα γίνουν διχασμένοι, θα γίνουν σε δύο φατρίες, θα σπάσουν, δεν θα συναντηθούν, θα ζουν με δυστυχία, όχι άνετα». Έτσι καταφεύγει στη διχαστική ομιλία με πρόθεση διχασμού. Αυτός στον οποίο αυτή η διχαστική

ομιλία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός στη διχαστική ομιλία δεν είναι δοσμένος, δεν είναι δεμένος, δεν είναι αφοσιωμένος, δεν είναι ολοκληρωτικά συνδεδεμένος - και δεν είναι δοσμένος στη συκοφαντία.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αποσυρμένος, χωρίς απάτη, χωρίς λαχτάρα, γενναιόδωρος·
Χωρίς θράσος, χωρίς αποστροφή, και δεν είναι δοσμένος στη συκοφαντία».

88. Χωρίς προσκόλληση στις απολαύσεις, και δεν είναι δοσμένος στην υπεροψία· Ευγενής και με οξυδέρκεια, δεν πιστεύει τυφλά ούτε απαλλάσσεται από το πάθος.

«Χωρίς προσκόλληση στις απολαύσεις»: Απολαύσεις ονομάζονται τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Για ποιο λόγο απολαύσεις ονομάζονται τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής; Επειδή ως επί το πλείστον οι θεοί και οι άνθρωποι τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής επιθυμούν, απολαμβάνουν, ποθούν, ζηλεύουν, επικαλούνται, για αυτόν τον λόγο απολαύσεις ονομάζονται τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Σε όσους αυτή η επιθυμία για απολαύσεις δεν έχει εγκαταλειφθεί, σε αυτούς από το μάτι η επιθυμία για ορατή μορφή ρέει, διαρρέει, κυλά, λειτουργεί· από το αυτί η επιθυμία για ήχο... από τη μύτη η επιθυμία για οσμή... από τη γλώσσα η επιθυμία για γεύση... από το σώμα η επιθυμία για απτό αντικείμενο... από τον νου η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα ρέει, διαρρέει, κυλά, λειτουργεί. Σε όσους αυτή η επιθυμία για απολαύσεις έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, σε αυτούς από το μάτι η επιθυμία για ορατή μορφή δεν ρέει, δεν διαρρέει, δεν κυλά, δεν λειτουργεί· από το αυτί η επιθυμία για ήχο... κ.λπ... από τον νου η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα δεν ρέει, δεν διαρρέει, δεν κυλά, δεν λειτουργεί - χωρίς προσκόλληση στις απολαύσεις.

«Και δεν είναι δοσμένος στην υπεροψία»: Ποια είναι η υπεροψία; Εδώ κάποιος περιφρονεί τον άλλον λόγω γέννησης ή σογιού... κ.λπ... ή κάποιου άλλου θέματος. Όποια τέτοια αλαζονεία, φαντασία, κατάσταση φαντασίωσης, ανύψωση, εξύψωση, λάβαρο, διαρκής προσπάθεια, ματαιοδοξία της συνείδησης - αυτή ονομάζεται υπεροψία. Αυτός στον οποίο αυτή η υπεροψία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός στην υπεροψία δεν είναι δοσμένος, δεν είναι δεμένος, δεν είναι αφοσιωμένος, δεν είναι ολοκληρωτικά συνδεδεμένος - και δεν είναι δοσμένος στην υπεροψία.

«Ήπιος και με οξυδέρκεια»: «Ήπιος» σημαίνει προικισμένος με ήπια σωματική πράξη, άρα ήπιος· με ήπια λεκτική πράξη... προικισμένος με ήπια νοητική πράξη, άρα ήπιος· προικισμένος με ήπιες εφαρμογές της μνήμης, άρα ήπιος· με ήπιες ορθές επίμονες προσπάθειες... με ήπιες βάσεις πνευματικής δύναμης... με ήπιες ικανότητες... με ήπιες δυνάμεις... προικισμένος με ήπιους παράγοντες της φώτισης, άρα ήπιος· προικισμένος με την ήπια ευγενή οκταμελή οδό - ήπιος.

«Με οξυδέρκεια» σημαίνει τρεις με οξυδέρκεια - αυτός με οξυδέρκεια μέσω της εκμάθησης, αυτός με οξυδέρκεια μέσω της ανάκρισης, αυτός με οξυδέρκεια μέσω του επιτεύγματος. Ποιος είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της εκμάθησης; Εδώ

κάποιος έχει εκμάθει από τη φύση του - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα· σε αυτόν βασιζόμενος στην εκμάθηση εγείρεται η οξυδέρκεια - αυτός είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της εκμάθησης. Ποιος είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της ανάκρισης; Εδώ κάποιος ρωτά διεξοδικά για το νόημα και για την πραγματική μέθοδο και για το χαρακτηριστικό και για την αιτία και για το δυνατόν και αδύνατον· σε αυτόν βασιζόμενος σε εκείνη την ανάκριση εγείρεται η οξυδέρκεια - αυτός είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της ανάκρισης. Ποιος είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω του επιτεύγματος; Εδώ κάποιος έχει επιτύχει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις πέντε πνευματικές ικανότητες, τις πέντε δυνάμεις, τους επτά παράγοντες της φώτισης, την ευγενή οκταμελή οδό, τις τέσσερις ευγενείς οδούς, τους τέσσερις καρπούς του ασκητισμού, τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, τις έξι άμεσες γνώσεις· σε αυτόν το νόημα είναι γνωστό, η Διδασκαλία είναι γνωστή, η γλώσσα είναι γνωστή· όταν το νόημα είναι γνωστό, το νόημα εγείρεται στην οξυδέρκεια· όταν η Διδασκαλία είναι γνωστή, η Διδασκαλία εγείρεται στην οξυδέρκεια· όταν η γλώσσα είναι γνωστή, η γλώσσα εγείρεται στην οξυδέρκεια· σε αυτές τις τρεις γνώσεις η γνώση είναι η αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας. Με αυτή την αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος· αυτός ονομάζεται με οξυδέρκεια. Αυτός που δεν έχει εκμάθηση, δεν έχει ανάκριση, δεν έχει επίτευγμα, τι θα εγερθεί σε αυτόν στην οξυδέρκεια; - ευγενής και με οξυδέρκεια.

«Δεν πιστεύει τυφλά ούτε απαλλάσσεται από το πάθος»: «Δεν πιστεύει τυφλά» σημαίνει ότι τη Διδασκαλία που ο ίδιος γνώρισε άμεσα, που ο ίδιος είδε προσωπικά, δεν πιστεύει σε κανέναν άλλον ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», ο ίδιος γνώρισε άμεσα... κ.λπ... «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... «με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες»... κ.λπ... «με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος»... «από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων»... κ.λπ... «από την παύση της γέννησης υπάρχει παύση του γήρατος και του θανάτου»... «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»... «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές»... κ.λπ... «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά»... κ.λπ... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν», ο ίδιος γνώρισε άμεσα... κ.λπ... την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, την προέλευση των πέντε συναθροισμάτων της προσκόλλησης... κ.λπ... την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, ο ίδιος γνώρισε άμεσα... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», ο ίδιος γνώρισε άμεσα, τη Διδασκαλία που ο ίδιος είδε προσωπικά, δεν πιστεύει σε κανέναν άλλον ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Πιστεύεις εσύ, Σαριπούττα, ότι η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο· η ικανότητα της ενεργητικότητας... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα

αυτοσυγκέντρωσης... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο;»

«Δεν πηγαίνω εδώ, σεβάσμιε κύριε, με πίστη στον Ευλογημένο, ότι η ικανότητα της πίστης... η ικανότητα της ενεργητικότητας... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί πράγματι για τους οποίους αυτό δεν θα ήταν γνωστό, δεν θα είχε ιδωθεί, δεν θα είχε αντιληφθεί, δεν θα είχε πραγματωθεί, δεν θα είχε αγγιχθεί με τη σοφία, σεβάσμιε κύριε, αυτοί εκεί θα πήγαιναν με πίστη στους άλλους, ότι η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί όμως για τους οποίους αυτό έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία, σεβάσμιε κύριε, αυτοί είναι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία. Η ικανότητα της πίστης... η ικανότητα της ενεργητικότητας... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Και από εμένα όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία· είμαι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία. Η ικανότητα της πίστης... η ικανότητα της ενεργητικότητας... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτοί πράγματι για τους οποίους αυτό δεν θα ήταν γνωστό, δεν θα είχε ιδωθεί, δεν θα είχε αντιληφθεί, δεν θα είχε πραγματωθεί, δεν θα είχε αγγιχθεί με τη σοφία, Σαριπούττα, αυτοί εκεί θα πήγαιναν με πίστη στους άλλους, ότι η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

«Όποιος άνθρωπος είναι άπιστος και γνωρίζει το αδημιούργητο, και έχει κόψει τη σύνδεση· έχει καταστρέψει την ευκαιρία, έχει απορρίψει την ελπίδα, αυτός πράγματι είναι ο ύπιστος άνθρωπος».

«Δεν πιστεύει τυφλά ούτε απαλλάσσεται από το πάθος»: Όλοι οι αδαείς κοσμικοί άνθρωποι παθιάζονται, αναφορικά με τον καλό κοσμικό άνθρωπο οι επτά ασκούμενοι αποπαθιάζονται. Ο Άξιος ούτε παθιάζεται ούτε αποπαθιάζεται, αυτός είναι αποπαθιασμένος λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη. Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει

ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - δεν πιστεύει τυφλά ούτε απαλλάσσεται από το πάθος.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Χωρίς προσκόλληση στις απολαύσεις, και δεν είναι δοσμένος στην υπεροψία· ευγενής και με οξυδέρκεια, δεν πιστεύει τυφλά ούτε απαλλάσσεται από το πάθος».

89. Δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος, και δεν θυμώνει με την απώλεια·

Και χωρίς εχθρότητα προς την επιθυμία, δεν λαιμαργεί στις γεύσεις.

«Δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος, και δεν θυμώνει με την απώλεια». Πώς εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός βλέπει έναν μοναχό αποδέκτη των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτός σκέφτεται: «Με τι άραγε αυτός ο σεβάσμιος είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς;» Αυτός σκέφτεται: «Αυτός ο σεβάσμιος είναι ειδικός στις ομιλίες, γι' αυτό αυτός ο σεβάσμιος είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς». Αυτός εξαιτίας του υλικού κέρδους, με συνθήκη το υλικό κέρδος, με αιτία το υλικό κέρδος, για την παραγωγή υλικού κέρδους, ωριμάζοντας το υλικό κέρδος, εκμανθάνει τις ομιλίες. Έτσι επίσης εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος.

Ή ένας μοναχός βλέπει έναν μοναχό αποδέκτη των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτός σκέφτεται: «Με τι άραγε αυτός ο σεβάσμιος είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς;» Αυτός σκέφτεται: «Αυτός ο σεβάσμιος είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή... κ.λπ... διδάσκαλος της Διδασκαλίας... ειδικός στην ανώτερη διδασκαλία, γι' αυτό αυτός ο σεβάσμιος είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς». Αυτός εξαιτίας του υλικού κέρδους, με συνθήκη το υλικό κέρδος, με αιτία το υλικό κέρδος, για την παραγωγή υλικού κέρδους, ωριμάζοντας το υλικό κέρδος, εκμανθάνει την ανώτερη διδασκαλία. Έτσι επίσης εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος.

Ή ένας μοναχός βλέπει έναν μοναχό αποδέκτη των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτός σκέφτεται: «Με τι άραγε αυτός ο σεβάσμιος είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς;» Αυτός σκέφτεται: «Αυτός ο σεβάσμιος είναι δασόβιος... καταναλωτής προσφερόμενης τροφής... φορών χιτώνες από κουρέλια... φορών τρεις χιτώνες... περιηγητής διαδοχικά από σπίτι σε σπίτι... μη τρώγων μετά το μεσημεριανό... καθήμενος μόνο... κοιμώμενος όπου βρεθεί, γι' αυτό αυτός ο σεβάσμιος είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς». Αυτός εξαιτίας του υλικού κέρδους, με συνθήκη το υλικό κέρδος, με αιτία

το υλικό κέρδος, για την παραγωγή υλικού κέρδους, ωριμάζοντας το υλικό κέρδος, γίνεται δασόβιος... κ.λπ... κοιμάται όπου βρεθεί. Έτσι επίσης εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος.

Πώς δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος; Εδώ ένας μοναχός όχι εξαιτίας του υλικού κέρδους, όχι με το υλικό κέρδος ως συνθήκη, όχι με το υλικό κέρδος ως αιτία, όχι για την παραγωγή υλικού κέρδους, χωρίς να ωριμάζει το υλικό κέρδος, μόνο για το δάμασμα του εαυτού, για την ηρεμία του εαυτού, για την πλήρη κατάσβεση του εαυτού, εκμανθάνει τις ομιλίες, εκμανθάνει τη μοναστική διαγωγή, εκμανθάνει την ανώτερη διδασκαλία. Έτσι επίσης δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος.

Ή ένας μοναχός όχι εξαιτίας του υλικού κέρδους, όχι με το υλικό κέρδος ως συνθήκη, όχι με το υλικό κέρδος ως αιτία, όχι για την παραγωγή υλικού κέρδους, χωρίς να ωριμάζει το υλικό κέρδος, μόνο στηριζόμενος στην ολιγάρκεια, μόνο στηριζόμενος στην ικανοποίηση, μόνο στηριζόμενος στην αποσύνδεση, μόνο στηριζόμενος στην αποστασιοποίηση, μόνο στηριζόμενος σε αυτό το ωφέλιμο, είναι δασόβιος, είναι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, φορεί χιτώνες από κουρέλια, φορεί τρεις χιτώνες, περιηγείται διαδοχικά από σπίτι σε σπίτι, τρώει μόνο μετά το μεσημεριανό, κάθεται μόνο, χρησιμοποιεί όποιο κάθισμα του δοθεί. Έτσι επίσης δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος - δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος.

Και δεν θυμώνει με την απώλεια. Πώς θυμώνει με την απώλεια; Εδώ κάποιος «δεν αποκτώ οικογένεια, δεν αποκτώ ομάδα, δεν αποκτώ κατοικία, δεν αποκτώ υλικό κέρδος, δεν αποκτώ φήμη, δεν αποκτώ έπαινο, δεν αποκτώ ευτυχία, δεν αποκτώ χιτώνα, δεν αποκτώ προσφερόμενη τροφή, δεν αποκτώ κατάλυμα, δεν αποκτώ αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, δεν αποκτώ παραστάτη ασθενούς, είμαι άγνωστος» θυμώνει, απωθείται, μένει σταθερός στην οργή, και εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Έτσι θυμώνει με την απώλεια.

Πώς δεν θυμώνει με την απώλεια; Εδώ ένας μοναχός «δεν αποκτώ οικογένεια, δεν αποκτώ ομάδα... κ.λπ... είμαι άγνωστος» δεν θυμώνει, δεν απωθείται, δεν μένει σταθερός στην οργή, δεν εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Έτσι δεν θυμώνει με την απώλεια - δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος και δεν θυμώνει με την απώλεια.

Και χωρίς εχθρότητα προς την επιθυμία, δεν λαιμαργεί στις γεύσεις. «Εχθρικός»: όποια μνησικακία της συνείδησης, αντίδραση, αποστροφή, εναντίωση, εκνευρισμός, έντονος εκνευρισμός, πλήρης εκνευρισμός, μίσος, έντονο μίσος, πλήρες μίσος, διαφθορά της συνείδησης, νοητική διαφθορά, οργή, οργισμός, κατάσταση οργής, μίσος, μισητικότητα, κατάσταση μίσους, διαφθορά, διαφθείρεσθαι, κατάσταση διαφθοράς, εναντίωση, αντίθεση, αγριότητα, κακή έκφραση, δυσαρέσκεια της συνείδησης - αυτό ονομάζεται εχθρότητα. Αυτός στον οποίο αυτή η εχθρότητα έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς εχθρότητα. «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για από αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Γεύση»: γεύση ρίζας, γεύση κορμού, γεύση φλοιού, γεύση φύλλου, γεύση άνθους, γεύση καρπού· ξινό, γλυκό, πικρό, καυτερό, αλμυρό, αλκαλικό, στυφό, τσουχτερό, νόστιμο, άνοστο, κρύο, ζεστό. Υπάρχουν κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που είναι

λαίμαργοι στις γεύσεις. Αυτοί με την άκρη της γλώσσας αναζητώντας τις εκλεκτότερες γεύσεις περιφέρονται· αυτοί αφού αποκτήσουν ξινό αναζητούν μη ξινό, αφού αποκτήσουν μη ξινό αναζητούν ξινό· αφού αποκτήσουν γλυκό αναζητούν μη γλυκό, αφού αποκτήσουν μη γλυκό αναζητούν γλυκό· αφού αποκτήσουν πικρό αναζητούν μη πικρό, αφού αποκτήσουν μη πικρό αναζητούν πικρό· αφού αποκτήσουν καυτερό αναζητούν μη καυτερό, αφού αποκτήσουν μη καυτερό αναζητούν καυτερό· αφού αποκτήσουν αλμυρό αναζητούν μη αλμυρό, αφού αποκτήσουν μη αλμυρό αναζητούν αλμυρό· αφού αποκτήσουν αλκαλικό αναζητούν μη αλκαλικό, αφού αποκτήσουν μη αλκαλικό αναζητούν αλκαλικό· αφού αποκτήσουν στυφό αναζητούν τσουχτερό, αφού αποκτήσουν τσουχτερό αναζητούν στυφό· αφού αποκτήσουν νόστιμο αναζητούν άνοστο, αφού αποκτήσουν άνοστο αναζητούν νόστιμο· αφού αποκτήσουν κρύο αναζητούν ζεστό, αφού αποκτήσουν ζεστό αναζητούν κρύο. Αυτοί ό,τι κι αν αποκτήσουν με αυτό δεν ικανοποιούνται, αναζητούν ξανά και ξανά· στις ευχάριστες γεύσεις είναι γεμάτοι πάθος, άπληστοι, προσκολλημένοι, μαγεμένοι, βυθισμένοι, κολλημένοι, προσκολλημένοι, εμποδισμένοι. Αυτός στον οποίο αυτή η επιθυμία για γεύση έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός με συνετό αναστοχασμό τρώει τροφή - «ούτε για διασκέδαση, ούτε για ματαιότητα, ούτε για στολισμό, ούτε για ομορφιά, μόνο για τη διάρκεια και τη συντήρηση αυτού του σώματος, για την αποχή από τη βία, για την υποστήριξη της άγιας ζωής. Με τη σκέψη: Έτσι θα εξαλείψω το παλιό αίσθημα και δεν θα δημιουργήσω νέο αίσθημα, και θα υπάρξει συντήρηση για μένα και αναμαρτησία και άνετη διαμονή».

Όπως θα άλειφε ένα δάσος μόνο για σκοπό φύτευσης, ή όπως θα λίπαινε έναν άξονα μόνο για σκοπό μεταφοράς του φορτίου, ή όπως θα έτρωγε τροφή από κρέας του γιου του μόνο για σκοπό διάβασης της ερήμου· ακριβώς έτσι ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό τρώει τροφή - «ούτε για διασκέδαση... κ.λπ... και άνετη διαμονή». Εγκαταλείπει την επιθυμία για γεύση, την απομακρύνει, την τερματίζει, την οδηγεί στην εξαφάνιση· από την επιθυμία για γεύση έχει απομακρυνθεί, απέχει, έχει αποσυρθεί, έχει βγει, έχει απαλλαγεί, είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - και χωρίς εχθρότητα προς την επιθυμία, δεν λαιμαργεί στις γεύσεις.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Δεν εξασκείται από επιθυμία για υλικό κέρδος, και δεν θυμώνει με την απώλεια·

Και χωρίς εχθρότητα προς την επιθυμία, δεν λαιμαργεί στις γεύσεις».

90. Ατάραχος, πάντα μνήμων, δεν φαντάζεται στον κόσμο ίσο·
ούτε ανώτερος ούτε κατώτερος, σε αυτόν δεν υπάρχουν εξογκώματα.

«Ατάραχος, πάντα μνήμων». «Ατάραχος» σημαίνει προικισμένος με την εξαπλή αταραξία. Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσαρεστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσαρεστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, αν είναι ευχάριστη, δεν επιθυμεί πλεονεκτικά, δεν χαίρεται με υλική ικανοποίηση, δεν γεννά πάθος· το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά

εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας δει όμως μια μορφή με το μάτι, αν είναι δυσάρεστη, δεν ταραάζεται, με συνείδηση ανεδραιωμένη στις μολύνσεις, με νου χωρίς κατήφεια, με διάνοια χωρίς κακία· το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, αν είναι ευχάριστο, δεν επιθυμεί πλεονεκτικά, δεν χαίρεται με υλική ικανοποίηση, δεν γεννά πάθος· το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας αντιληφθεί όμως ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, αν είναι δυσάρεστο, δεν ταραάζεται, με συνείδηση ανεδραιωμένη στις μολύνσεις, με νου χωρίς κατήφεια, με διάνοια χωρίς κακία· το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη.

Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, στις ευχάριστες και δυσάρεστες μορφές το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, στα ευχάριστα και δυσάρεστα νοητικά φαινόμενα το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη.

Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν παθιάζεται με ό,τι προκαλεί πάθος, δεν εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος, δεν παραπλανάται με ό,τι προκαλεί αυταπάτη, δεν θυμώνει με ό,τι προκαλεί θυμό, δεν μεθά με ό,τι προκαλεί μέθη, δεν μολύνεται με ό,τι προκαλεί μόλυνση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν παθιάζεται με ό,τι προκαλεί πάθος, δεν εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος, δεν παραπλανάται με ό,τι προκαλεί αυταπάτη, δεν θυμώνει με ό,τι προκαλεί θυμό, δεν μεθά με ό,τι προκαλεί μέθη, δεν μολύνεται με ό,τι προκαλεί μόλυνση. Στο ορατό υπάρχει μόνο το ορατό, στο ακουστό υπάρχει μόνο το ακουστό, στο αισθητό υπάρχει μόνο το αισθητό, στο συνειδητό υπάρχει μόνο το συνειδητό. Δεν κολλάει στο ορατό, δεν κολλάει στο ακουστό, δεν κολλάει στο αισθητό, δεν κολλάει στο συνειδητό. Στο ορατό διαμένει απαλλαγμένος από έλξη, απαλλαγμένος από απώθηση, ανεξάρτητος, αδέσμευτος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, με έναν νου χωρίς φραγμούς. Στο ακουστό... στο αισθητό... στο συνειδητό διαμένει απαλλαγμένος από έλξη, απαλλαγμένος από απώθηση, ανεξάρτητος, αδέσμευτος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, με έναν νου χωρίς φραγμούς.

Υπάρχει το μάτι του Άξιου, ο Άξιος βλέπει μορφές με το μάτι. Θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Άξιο, ο Άξιος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει το αυτί του Άξιου, ο Άξιος ακούει ήχους με το αυτί. Θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Άξιο, ο Άξιος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει η μύτη του Άξιου, ο Άξιος μυρίζει οσμές με τη μύτη. Θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Άξιο, ο Άξιος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει η γλώσσα του Άξιου, ο Άξιος γεύεται γεύσεις με τη γλώσσα... κ.λπ... υπάρχει το σώμα του Άξιου, ο Άξιος αγγίζει απτά αντικείμενα με το σώμα... κ.λπ... υπάρχει ο νους του Άξιου, ο Άξιος συνειδητοποιεί νοητικά φαινόμενα με τον νου. Θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Άξιο, ο Άξιος έχει καλά απελευθερωμένο νου.

Το μάτι απολαμβάνει τις υλικές μορφές, τέρπεται με τις υλικές μορφές, χαίρεται με

τις υλικές μορφές· αυτό είναι δαμασμένο, φυλαγμένο, προστατευμένο, συγκρατημένο για τον Άξιο, και διδάσκει τη Διδασκαλία για την αυτοσυγκράτησή του. Το αυτί απολαμβάνει τους ήχους... κ.λπ... η μύτη απολαμβάνει τις οσμές... η γλώσσα απολαμβάνει τις γεύσεις, τέρπεται με τις γεύσεις, χαίρεται με τις γεύσεις· αυτή είναι δαμασμένη, φυλαγμένη, προστατευμένη, συγκρατημένη για τον Άξιο, και διδάσκει τη Διδασκαλία για την αυτοσυγκράτησή της. Το σώμα απολαμβάνει τα απτά αντικείμενα... κ.λπ... ο νους απολαμβάνει τα νοητικά φαινόμενα, τέρπεται με τα νοητικά φαινόμενα, χαίρεται με τα νοητικά φαινόμενα· αυτός είναι δαμασμένος, φυλαγμένος, προστατευμένος, συγκρατημένος για τον Άξιο, και διδάσκει τη Διδασκαλία για την αυτοσυγκράτησή του.

«Τον δαμασμένο οδηγούν στη συνάθροιση, τον δαμασμένο ανεβαίνει ο βασιλιάς·

Ο δαμασμένος είναι ο άριστος μεταξύ των ανθρώπων, αυτός που υπομένει τα υβριστικά λόγια.

«Άριστα τα δαμασμένα μουλάρια, και τα ευγενή άλογα της Σίνδου· και οι ελέφαντες, οι μεγάλοι νάγκα, αυτός που δάμασε τον εαυτό του είναι αριστότερος από αυτά.

«Διότι με αυτά τα οχήματα, δεν θα πήγαινε κανείς σε κατεύθυνση που δεν έχει πάει·

όπως με τον εαυτό καλά δαμασμένο, ο δαμασμένος με τη δάμαση πηγαίνει.

«Στις διακρίσεις δεν κλονίζονται, ελεύθεροι από την επαναγέννηση· έχοντας φτάσει στο επίπεδο της δαμασμένης κατάστασης, αυτοί στον κόσμο είναι νικητές.

«Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, εσωτερικά και εξωτερικά σε ολόκληρο τον κόσμο·

έχοντας διεισδύσει σε αυτόν και τον άλλο κόσμο, περιμένει τον χρόνο, αναπτυγμένος, αυτός ο δαμασμένος».

«Ατάραχος πάντα»: «Πάντα» σημαίνει πάντα, πάντοτε, κάθε χρόνο, μόνιμα, σταθερά... κ.λπ... στην τελευταία περίοδο της ζωής. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων, στα αισθήματα... στη συνείδηση... αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων - ατάραχος, πάντα μνήμων.

«Δεν φαντάζεται στον κόσμο ίσο»: δεν γεννά την αλαζονεία του «είμαι ίσος» λόγω γέννησης ή σογιού... κ.λπ... ή κάποιου άλλου θέματος - δεν φαντάζεται στον κόσμο ίσο.

«Ούτε ανώτερος ούτε κατώτερος»: δεν γεννά την υπεροψία του «είμαι ανώτερος» λόγω γέννησης ή σογιού... κ.λπ... ή κάποιου άλλου θέματος. Δεν γεννά το σύμπλεγμα κατωτερότητας του «είμαι κατώτερος» λόγω γέννησης ή σογιού... κ.λπ... ή κάποιου άλλου θέματος - ούτε ανώτερος ούτε κατώτερος.

«Σε αυτόν δεν υπάρχουν υπερβολές»: «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Υπερβολές»: επτά υπερβολές - υπερβολή λαγνείας, υπερβολή μίσους, υπερβολή αυταπάτης, υπερβολή υπερηφάνειας, υπερβολή λανθασμένης άποψης, υπερβολή νοητικής μόλυνσης, υπερβολή πράξης. Σε αυτόν αυτές οι υπερβολές δεν υπάρχουν, δεν είναι, δεν υφίστανται, δεν βρίσκονται, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης - σε αυτόν δεν υπάρχουν υπερβολές.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ατάραχος, πάντα μνήμων, δεν φαντάζεται στον κόσμο ίσο·
ούτε ανώτερος ούτε κατώτερος, σε αυτόν δεν υπάρχουν υπερβολές».

- 91.** Αυτός στον οποίο δεν υπάρχει εξάρτηση, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ανεξάρτητος·
Για την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη, επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει.

«Αυτός στον οποίο δεν υπάρχει εξάρτηση». «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Εξάρτηση»: υπάρχουν δύο εξαρτήσεις - η εξάρτηση από την επιθυμία και η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτή είναι η εξάρτηση από την επιθυμία... κ.λπ... αυτή είναι η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη. Σε αυτόν η εξάρτηση από την επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη έχει απορριφθεί· επειδή η εξάρτηση από την επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, επειδή η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη έχει απορριφθεί, η εξάρτηση σε αυτόν δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - «αυτός στον οποίο δεν υπάρχει εξάρτηση».

«Γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ανεξάρτητος». «Γνωρίζοντας»: αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Ανεξάρτητος»: υπάρχουν δύο εξαρτήσεις - η εξάρτηση από την επιθυμία και η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτή είναι η εξάρτηση από την επιθυμία... κ.λπ... αυτή είναι η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη. Αφού εγκαταλείψει την εξάρτηση από την επιθυμία, αφού παραιτήσει την εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη, είναι ανεξάρτητος από το μάτι, ανεξάρτητος από το αυτί, ανεξάρτητος από τη μύτη, ανεξάρτητος από τη γλώσσα, ανεξάρτητος από το σώμα, ανεξάρτητος από τον νου, τις μορφές... τους ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... την οικογένεια... την παρέα... την κατοικία... κ.λπ... είναι ανεξάρτητος από τα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν, μη προσκολλημένος, μη υιοθετημένος, μη κατακρατημένος, μη αφοσιωμένος, έχοντας βγει, απαλλαγμένος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - «γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ανεξάρτητος».

Για την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη, επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει. «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για απτό αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Για την ύπαρξη»: με την άποψη για αιώνια ύπαρξη· «για τη μη ύπαρξη»: με την άποψη για την ανυπαρξία· «για την ύπαρξη»: με την αιωνιοκρατική άποψη· «για τη μη ύπαρξη»: με την εκμηδενιστική άποψη· «για την ύπαρξη»: για επανειλημμένη ύπαρξη, με επανειλημμένο προορισμό, με επανειλημμένη επαναγέννηση, με επανειλημμένη σύλληψη, με επανειλημμένη παραγωγή ατομικής ύπαρξης. Η επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - για την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη, επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτός στον οποίο δεν υπάρχουν εξαρτήσεις, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ανεξάρτητος·

Για την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη, επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει».

92. Αυτόν τον αποκαλώ γαλήνιο, χωρίς προσδοκία για τις ηδονές· νοητικοί κόμβοι δεν υπάρχουν σε αυτόν, αυτός διέβη την κολλώδη.

«Αυτόν τον αποκαλώ γαλήνιο». Γαλήνιος, ήρεμος, κατασβεσμένος, καταπραϊνμένος. Αυτόν τον αποκαλώ, αυτόν τον λέω, αυτόν τον διηγούμαι, αυτόν τον εξηγώ, αυτόν τον ονομάζω - «αυτόν τον αποκαλώ γαλήνιο».

«Χωρίς προσδοκία για τις ηδονές». «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. Έχοντας κατανοήσει πλήρως τις αντικειμενικές ηδονές, έχοντας εγκαταλείψει τις ηδονές της νοητικής μόλυνσης, έχοντας τις απορρίψει, έχοντας τις απομακρύνει, έχοντας τις τερματίσει, έχοντας τις οδηγήσει στην εξαφάνιση, χωρίς προσδοκία για τις ηδονές, με απορριφθείσα ηδονή, με εμεσμένη ηδονή, με απελευθερωμένη ηδονή, με εγκαταλειμμένη ηδονή, με αποκηρυγμένη ηδονή, χωρίς πάθος για τις ηδονές, με εξαφανισμένο πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εμεσμένο πάθος, με απελευθερωμένο πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση - «χωρίς προσδοκία για τις ηδονές».

«Νοητικοί κόμβοι δεν υπάρχουν σε αυτόν». «Κόμβοι»: υπάρχουν τέσσερις κόμβοι - η πλεονεξία είναι σωματικός κόμβος, ο θυμός είναι σωματικός κόμβος, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες είναι σωματικός κόμβος, η δογματική πεποίθηση ότι «μόνο αυτό είναι η αλήθεια» είναι σωματικός κόμβος. Το πάθος για τη δική του λανθασμένη άποψη είναι η πλεονεξία ως σωματικός κόμβος, η μνησικακία και η δυσφορία προς τις διδαχές των άλλων είναι ο θυμός ως σωματικός κόμβος, η αγκίστρωση στη δική του ηθική ή ασκητική πρακτική ή ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες είναι η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες ως σωματικός κόμβος, η δική του λανθασμένη άποψη είναι η δογματική πεποίθηση ότι «μόνο αυτό είναι η αλήθεια» ως σωματικός κόμβος. «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Νοητικοί κόμβοι δεν υπάρχουν σε αυτόν». Οι

κόμβοι σε αυτόν δεν υπάρχουν, δεν είναι, δεν υφίστανται, δεν βρίσκονται, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανοι να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης - «νοητικοί κόμβοι δεν υπάρχουν σε αυτόν».

«Αυτός διέβη την κολλώδη». «Κολλώδης» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φάυλη ρίζα. «Κολλώδης»: με ποια έννοια κολλώδης; Επειδή διαχέεται είναι κολλώδης, επειδή είναι εκτεταμένη είναι κολλώδης, επειδή είναι διάχυτη είναι κολλώδης, επειδή είναι άνιση είναι κολλώδης, επειδή κολλάει είναι κολλώδης, επειδή αφαιρεί είναι κολλώδης, επειδή είναι απατηλή είναι κολλώδης, επειδή έχει δηλητηριώδη ρίζα είναι κολλώδης, επειδή έχει δηλητηριώδη καρπό είναι κολλώδης, επειδή έχει δηλητηριώδη απόλαυση είναι κολλώδης, ή επειδή αυτή η επιθυμία είναι εκτεταμένη στις μορφές... τους ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... στην οικογένεια... στην παρέα... στην κατοικία... κ.λπ... στα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν, είναι διάχυτη και εκτεταμένη, γι' αυτό είναι κολλώδης. «Αυτός διέβη την κολλώδη». Αυτός αυτήν την κολλώδη επιθυμία διέβη, πέρασε πάνω, πέρασε πέρα, ξεπέρασε, υπερέβη - «αυτός διέβη την κολλώδη».

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτόν τον αποκαλώ γαλήνιο, χωρίς προσδοκία για τις ηδονές· νοητικοί κόμβοι δεν υπάρχουν σε αυτόν, αυτός διέβη την κολλώδη».

93. Ούτε γιοι ούτε ζώα του, ούτε χωράφι ούτε τοποθεσία υπάρχει· εαυτός ή ακόμη και μη-εαυτός, δεν βρίσκεται σε αυτόν.

«Ούτε γιοι ούτε ζώα του, ούτε χωράφι ούτε τοποθεσία υπάρχει». «Δεν» είναι απόρριψη. «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Γιοι» σημαίνει τέσσερις γιοι - γιος γεννημένος από τον ίδιο, γιος γεννημένος στο χωράφι, γιος δοσμένος, γιος μαθητευόμενος. «Ζώα» σημαίνει: κατσίκια και πρόβατα, κοτόπουλα και χοίροι, ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες. «Χωράφι» σημαίνει χωράφι ρυζιού σάλι, χωράφι ρυζιού, χωράφι φασολιών μουνγκ, χωράφι φασολιών μάσα, χωράφι κριθαριού, χωράφι σιταριού, χωράφι σουσαμιού. «Τοποθεσία» σημαίνει οικόπεδο σπιτιού, οικόπεδο αποθήκης, οικόπεδο μπροστά, οικόπεδο πίσω, οικόπεδο πάρκου, οικόπεδο μοναστηριού. «Ούτε γιοι ούτε ζώα του, ούτε χωράφι ούτε τοποθεσία υπάρχει». Σε αυτόν η κατοχή γιων ή η κατοχή ζώων ή η κατοχή χωραφιού ή η κατοχή τοποθεσίας δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - ούτε γιοι ούτε ζώα του, ούτε χωράφι ούτε τοποθεσία υπάρχει.

«Εαυτός ή ακόμη και μη-εαυτός, δεν βρίσκεται σε αυτόν». «Εαυτός»: η άποψη περί εαυτού· «μη-εαυτός»: η εκμηδενιστική άποψη· «εαυτός»: το πιασμένο δεν υπάρχει· «μη-εαυτός»: αυτό που πρέπει να αφεθεί δεν υπάρχει. Σε αυτόν που δεν υπάρχει το πιασμένο, σε αυτόν δεν υπάρχει αυτό που πρέπει να αφεθεί. Σε αυτόν που δεν υπάρχει αυτό που πρέπει να αφεθεί, σε αυτόν δεν υπάρχει το πιασμένο. Ο Άξιος που έχει υπερβεί το πιάσιμο και το άφημα, που έχει υπερβεί την πρόοδο και την παρακμή.

Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ...η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - εαυτός ή ακόμη και μη-εαυτός, δεν βρίσκεται σε αυτόν.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ούτε γιοι ούτε ζώα του, ούτε χωράφι ούτε τοποθεσία υπάρχει·
εαυτός ή ακόμη και μη-εαυτός, δεν βρίσκεται σε αυτόν».

94. Με ό,τι θα τον κατηγορούσαν οι κοινοί άνθρωποι, και επίσης οι ασκητές και βραχμάνοι·
αυτό δεν το εκτιμά, για αυτό δεν ταραζείται στις επικρίσεις.

«Με ό,τι θα τον κατηγορούσαν οι κοινοί άνθρωποι, και επίσης οι ασκητές και βραχμάνοι»: «Κοινοί άνθρωποι»: επειδή παράγουν πολλές νοητικές μολύνσεις, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή έχουν πολλές μη καταστραμμένες απόψεις περί ταυτότητας, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή κοιτάζουν τα πρόσωπα πολλών Διδασκάλων, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή δεν έχουν σηκωθεί από όλους τους προορισμούς, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή δημιουργούν πολλές διαφορετικές νοητικές διαμορφώσεις, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή παρασύρονται από πολλές διαφορετικές νοητικές πλημμύρες, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή καίγονται από πολλές διαφορετικές θλίψεις, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή φλέγονται από πολλούς διαφορετικούς πυρετούς, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή στα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής είναι γεμάτοι πάθος, άπληστοι, προσκολλημένοι, μαγεμένοι, βυθισμένοι, κολλημένοι, προσκολλημένοι, εμποδισμένοι, είναι κοινοί άνθρωποι· επειδή από τα πέντε νοητικά εμπόδια είναι καλυμμένοι, εμποδισμένοι, σκεπασμένοι, κλεισμένοι, συγκαλυμμένοι, ανεστραμμένοι - κοινοί άνθρωποι. «Ασκητές» είναι όσοι έξω από εδώ έχουν προσχωρήσει στην περιπλάνηση, έχουν επιτύχει την περιπλάνηση. «Βραχμάνοι» είναι όσοι χρησιμοποιούν την προσφώνηση «Μπο». «Με ό,τι θα τον κατηγορούσαν οι κοινοί άνθρωποι, και επίσης οι ασκητές και βραχμάνοι»: Οι κοινοί άνθρωποι με όποια λαγνεία θα τον αποκαλούσαν, με όποιο μίσος θα τον αποκαλούσαν, με όποια αυταπάτη θα τον αποκαλούσαν, με όποια αλαζονεία θα τον αποκαλούσαν, με όποια λανθασμένη άποψη θα τον αποκαλούσαν, με όποια ανησυχία θα τον αποκαλούσαν, με όποια σκεπτικιστική αμφιβολία θα τον αποκαλούσαν, με όποιες υπολανθάνουσες τάσεις θα τον αποκαλούσαν, ως βαμμένο ή ως διεφθαρμένο ή ως παραπλανημένο ή ως δεσμευμένο ή ως προσκολλημένο ή ως περισπασμένο ή ως αναποφάσιστο ή ως σταθεροποιημένο, αυτές οι νοητικές διαμορφώσεις έχουν εγκαταλειφθεί· επειδή οι νοητικές διαμορφώσεις έχουν εγκαταλειφθεί, ως προς τον προορισμό με τον οποίο θα τον αποκαλούσαν - ως καταδικασμένος στην Κόλαση ή ως γεννημένος στο ζωικό βασίλειο ή ως ανήκων στη σφαίρα των πεινασμένων φαντασμάτων ή ως άνθρωπος ή ως θεός ή ως υλικός ή ως άυλος ή ως αντιλαμβανόμενος ή ως μη-αντιλαμβανόμενος ή ως μήτε-αντιλαμβανόμενος-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενος. Αυτή η αιτία δεν υπάρχει, η συνθήκη δεν υπάρχει, ο λόγος δεν υπάρχει με τον οποίο θα τον αποκαλούσαν, θα τον περιέγραφαν, θα τον ανέφεραν, θα τον εξηγούσαν, θα τον εκφράζονταν - με ό,τι θα τον κατηγορούσαν οι κοινοί άνθρωποι, και επίσης οι ασκητές και βραχμάνοι.

«Αυτό δεν το εκτιμά»: «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Τοποθετήσεις μπροστά»: υπάρχουν δύο τοποθετήσεις μπροστά - η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας και η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης... κ.λπ... αυτή είναι η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας... κ.λπ...αυτή είναι

η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης. Σε αυτόν η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης έχει αποκηρυχθεί· επειδή η τοποθέτηση μπροστά της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, επειδή η τοποθέτηση μπροστά της λανθασμένης άποψης έχει αποκηρυχθεί, δεν περιφέρεται έχοντας βάλει μπροστά την επιθυμία ή τη λανθασμένη άποψη, δεν έχει τη σημαία της επιθυμίας, δεν έχει το έμβλημα της επιθυμίας, δεν έχει την κυριαρχία της επιθυμίας, δεν έχει τη σημαία της λανθασμένης άποψης, δεν έχει το έμβλημα της λανθασμένης άποψης, δεν έχει την κυριαρχία της λανθασμένης άποψης, δεν περιφέρεται περιστοιχισμένος από την επιθυμία ή τη λανθασμένη άποψη - αυτό δεν το εκτιμά.

«Για αυτό δεν ταραάζεται στις επικρίσεις»: «Για αυτό» σημαίνει για αυτό, για αυτή την αιτία, για αυτό το λόγο, με αυτή τη συνθήκη, με αυτή την πηγή, στις επικρίσεις, στις κατηγορίες, στην κατηγορία, στην επίπληξη, στη δυσφήμιση, στη μείωση της υπόληψης, δεν ταραάζεται, δεν κινείται, δεν ταλαντεύεται, δεν τρέμει, δεν κλονίζεται, δεν συγκλονίζεται - για αυτό δεν ταραάζεται στις επικρίσεις.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Με ό,τι θα τον κατηγορούσαν οι κοινοί άνθρωποι, και επίσης οι ασκητές και βραχμάνοι· αυτό δεν το εκτιμά, για αυτό δεν ταραάζεται στις επικρίσεις».

95. Χωρίς απληστία, γενναιόδωρος, ο σοφός δεν μιλά για τους ανώτερους· ούτε για τους ίσους ούτε για τους κατώτερους, δεν οδηγείται σε διαμόρφωση αυτός που είναι πέρα από διαμόρφωση.

«Χωρίς απληστία, γενναιόδωρος». «Απληστία» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτός στον οποίο αυτή η απληστία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς απληστία. Αυτός είναι χωρίς απληστία στις μορφές... κ.λπ... χωρίς απληστία στα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν, χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς αγκίστρωση, χωρίς απληστία, με εξαφανισμένη απληστία, με απορριφθείσα απληστία, με εμεσμένη απληστία, με απελευθερωμένη απληστία, με εγκαταλειμμένη απληστία, με αποκηρυγμένη απληστία, χωρίς πόθο... κ.λπ... διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση - χωρίς απληστία. «Γενναιόδωρος»: «τσιγκουνιά», υπάρχουν πέντε τσιγκουνιές - η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία. Όποια τέτοιου είδους... κ.λπ... προσκόλληση - αυτή ονομάζεται τσιγκουνιά. Αυτός στον οποίο αυτή η τσιγκουνιά έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται γενναιόδωρος - χωρίς απληστία, γενναιόδωρος.

«Ο σοφός δεν μιλά για τους ανώτερους, ούτε για τους ίσους ούτε για τους κατώτερους». «Σοφός». Σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός. «Είμαι ανώτερος» ή «είμαι ίσος» ή

«είμαι κατώτερος» δεν λέει, δεν μιλάει, δεν εκφέρει, δεν εξηγεί, δεν εκφράζεται - ο σοφός δεν μιλά για τους ανώτερους, ούτε για τους ίσους ούτε για τους κατώτερους.

«Δεν οδηγείται σε χαρακτηρισμό αυτός που είναι πέρα από χαρακτηρισμό».

«Χαρακτηρισμός»: υπάρχουν δύο χαρακτηρισμοί - ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας και ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης... κ.λπ... αυτός είναι ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας... κ.λπ... αυτός είναι ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης. Σε αυτόν ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης έχει απορριφθεί· επειδή ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, επειδή ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης έχει απορριφθεί, τον χαρακτηρισμό της επιθυμίας ή τον χαρακτηρισμό της λανθασμένης άποψης δεν οδηγεί, δεν πηγαίνει προς, δεν πλησιάζει, δεν πιάνει, δεν προσκολλάται, δεν εμμένει - δεν οδηγείται σε χαρακτηρισμό. «Αυτός που είναι πέρα από χαρακτηρισμό».

«Χαρακτηρισμός»: υπάρχουν δύο χαρακτηρισμοί - ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας και ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης... κ.λπ... αυτός είναι ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας... κ.λπ... αυτός είναι ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης. Σε αυτόν ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης έχει απορριφθεί· επειδή ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας του έχει εγκαταλειφθεί, επειδή ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης έχει απορριφθεί, τον χαρακτηρισμό της επιθυμίας ή τον χαρακτηρισμό της λανθασμένης άποψης δεν σχηματίζει, δεν παράγει, δεν δημιουργεί, δεν γεννά, δεν προκαλεί - δεν οδηγείται σε χαρακτηρισμό αυτός που είναι πέρα από χαρακτηρισμό.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Χωρίς απληστία, γενναιόδωρος, ο σοφός δεν μιλά για τους ανώτερους· ούτε για τους ίσους ούτε για τους κατώτερους, δεν οδηγείται σε διαμόρφωση αυτός που είναι πέρα από διαμόρφωση».

- 96.** Αυτός που στον κόσμο δεν έχει τίποτα δικό του, και δεν θλίβεται για αυτό που δεν υπάρχει· και δεν πηγαίνει στα φαινόμενα, αυτός πράγματι ονομάζεται ειρηνικός.

«Αυτός που στον κόσμο δεν έχει τίποτα δικό του». «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Στον κόσμο δεν έχει τίποτα δικό του». Γι' αυτόν «αυτό είναι δικό μου» ή «αυτό είναι των άλλων» οτιδήποτε ανήκει στην ύλη, ανήκει στο αίσθημα, ανήκει στην αντίληψη, ανήκει στις δραστηριότητες, ανήκει στη συνείδηση, ως πιασμένο, προσκολλημένο, εμμένον, αγκιστρωμένο, αφοσιωμένο, δεν υπάρχει, δεν είναι... κ.λπ... έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - αυτός που στον κόσμο δεν έχει τίποτα δικό του. «Και δεν θλίβεται για αυτό που δεν υπάρχει». Δεν θλίβεται για το μεταβλημένο αντικείμενο, ή δεν θλίβεται για το αντικείμενο που μεταβάλλεται. «Το μάτι μου μεταβλήθηκε» δεν θλίβεται. Το αυτί μου... η μύτη μου... η γλώσσα μου... το σώμα μου... ο νους μου... οι υλικές μορφές μου... οι ήχοι μου... οι οσμές μου... οι γεύσεις μου... τα απτά αντικείμενά μου... η οικογένειά μου... η ομάδα μου... η κατοικία μου... το υλικό κέρδος μου... η φήμη μου... ο έπαινός μου... η ευτυχία μου... ο χιτώνας μου... η προσφερόμενη τροφή μου... το κατάλυμά μου... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς μου... η μητέρα μου... ο πατέρας μου... ο αδελφός μου... η αδελφή μου... ο γιος μου... η κόρη μου... οι φίλοι μου... οι υπουργοί μου... οι συγγενείς μου... οι ομόαιμοί μου μεταβλήθηκαν» δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Έτσι επίσης,

δεν θλίβεται για αυτό που δεν υπάρχει.

Ή πληττόμενος από μη υπάρχον δυσάρεστο αίσθημα, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος, δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Πληττόμενος από ασθένεια των ματιών, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος, δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση· με την ασθένεια των αυτιών... με την ασθένεια της μύτης... με την ασθένεια της γλώσσας... με την ασθένεια του σώματος... με την ασθένεια του κεφαλιού... με την ασθένεια των αυτιών... με την ασθένεια του στόματος... με την ασθένεια των δοντιών... με τον βήχα... με το άσθμα... με το κρυολόγημα... με τον πυρετό... με τη γήρανση... με την ασθένεια της κοιλιάς... με τη λιποθυμία... με τη δυσεντερία... με τους κολικούς... με τη χολέρα... με τη λέπρα... με τα σπυριά... με την έκζεμα... με τη φθίση... με την επιληψία... με τον έρπητα... με τη φαγούρα... με την ψώρα... με τις ραγάδες... με τα σπασίματα του δέρματος... με την αιμορραγία... με τη χολή... με τον διαβήτη... με τα αποστήματα... με τα εξανθήματα... με το συρίγγιο... με ασθένεια που προέρχεται από τη χολή... με ασθένεια που προέρχεται από το φλέγμα... με ασθένεια που προέρχεται από τον άνεμο... με ασθένεια που προέρχεται από τον συνδυασμό τους... με ασθένεια που προέρχεται από την αλλαγή της εποχής... με ασθένεια που προέρχεται από ανώμαλη φροντίδα... με ασθένεια που προέρχεται από επίθεση... με ασθένεια που προέρχεται από το επακόλουθο πράξης... με το κρύο... με τη ζέστη... με την πείνα... με τη δίψα... πληττόμενος από την επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος, δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Έτσι επίσης, δεν θλίβεται για αυτό που δεν υπάρχει.

Ή όταν δεν υπάρχει, δεν βρίσκεται, δεν ανευρίσκεται - «Αχ, αλίμονο, αυτό δεν το έχω, μακάρι να το είχα, αλίμονο, δεν το αποκτώ» δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Έτσι επίσης δεν θλίβεται για αυτό που δεν υπάρχει. «Και δεν πηγαίνει στα φαινόμενα» σημαίνει δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου, δεν πηγαίνει λόγω πάθους, δεν πηγαίνει λόγω μίσους, δεν πηγαίνει λόγω αυταπάτης, δεν πηγαίνει λόγω αλαζονείας, δεν πηγαίνει λόγω λανθασμένης άποψης, δεν πηγαίνει λόγω ανησυχίας, δεν πηγαίνει λόγω σκεπτικιστικής αμφιβολίας, δεν πηγαίνει λόγω υπολανθανουσών τάσεων, και δεν οδηγείται, δεν μεταφέρεται, δεν παρασύρεται, δεν συμπαρασύρεται από διχαστικές καταστάσεις - και δεν πηγαίνει στα φαινόμενα.

«Αυτός πράγματι ονομάζεται ειρηνικός» σημαίνει: Αυτός γαλήνιος, ήρεμος, κατευνασμένος, κατασβεσμένος, καταπραϋνμένος· λέγεται, αναφέρεται, διηγείται, εκφράζεται, εξηγείται, ονομάζεται - αυτός πράγματι ονομάζεται ειρηνικός.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτός που στον κόσμο δεν έχει τίποτα δικό του, και δεν θλίβεται για αυτό που δεν υπάρχει· και δεν πηγαίνει στα φαινόμενα, αυτός πράγματι ονομάζεται ειρηνικός.»

Πραγμάτευση της ομιλίας για το πριν τη διάλυση, δέκατη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

*PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.
5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 16. Η μεγάλη επεξήγηση.
10. Επεξήγηση της ομιλίας για το πριν τη διάλυση έχει
ανακτηθεί από το paliverse.org*

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και
πρακτικής.

PaliVerse.org